

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Milé sousedky, milí sousedé,

prázdniny a čas dovolených je pro většinu z nás nenávratně pryč a já pevně věřím, že jste načerpali hodně sil a zažili mnoho pěkného a zajímavého.

Ani o prázdninách se na naší radnici život nezastavil. Pokračovali jsme v přípravě prioritního projektu přivedení vody ze Želivky a dobrá zpráva je, že pokud všechno půjde alespoň jakžtakž, mohly bychom tento záložní zdroj za tři roky mít. Uděláme pro to, co bude v našich silách. Projekt rozšíření a obnovy technologie na čističce odpadní vody je prioritou téměř srovnatelnou, i na něm intenzivně pracujeme.

Začalo nám období podzimní sklizně, sběru hub, úpravy zahrad na zimu, a hlavně, návrat našich ratolestí do školních lavic. Podařilo se dotáhnout do zdárného konce vybavení odborných učeben a dílen v základní škole. Žáci mají pro svou práci k dispozici klasickou dílnu, kde se vrtá, řeže, kuje, obrábí. Ale nejen to. Mohou se učit i práci s moderními technologiemi, naučí se třeba základy 3D tisku. Počítačová a jazyková učebna je rovněž na úrovni 21. století, doplněno bylo i vybavení pro keramickou dílnu, kuchyňku, kde se klasicky peče a vaří a pro zahradničení ve skleníku.

Podzim je úžasný čas, kdy se ještě můžeme radovat z každého slunečního paprsku a snažit se načerpat energii do zásoby před dlouhými zimními večery. Je to čas, který je třeba využít i pro péči o svět okolo nás. Mám radost, že stále častěji přicházejí na zasedání zastupitelstva a další pyšelské akce lidé, kteří se aktivně zajímají o to, co se v Pyšelích děje. Jsou ochotni se navzájem poslouchat a respektovat názory druhých. Hledají, co mohou pro obec udělat. A moc si přeji, aby nám to vydrželo.

*Dana Drábová
místostarostka*

Místo, které ukrývá mnoho příběhů... a žena, která je střeží.

Pokaždé u ní někdo je. Pokaždé dotyčného vítá s úsměvem. A já si pokaždé říkám, kde na to bere sílu... Někdy ji vidíte u stánku, kde vám připravuje párky nebo svařák. Jindy na ni narazíte v kostele, když si kupujete lístek na koncert. Vytváří zázemí většiny pyšelských akcí. A hlavně se stará o něco, co mnohým z nás přináší radost, ponaučení a pěkné chvíle. O knihy!

Naše děti o ní ve škole tvrdí, že je nejlepší knihovnice na světě. Její kouzlo totiž spočívá v tom, že umí naslouchat – přáním čtenářů... povídání lidí, kteří se vypovídat potřebují... i hladovým žaludkům, které volají po klobásce na pyšelských slavnostech. Jmenuje se Mirka Kocourková. Je to pyšelská „nejen-knihovnice“. A je to člověk, díky kterému jsem se v Pyšelích začala cítit doma.

Mirka si nepřipadá nijak důležitá. A k rozhovoru jsem ji přinutila skoro násilím. Slíbila jsem jí, že řeč bude jen o knihovně. O místě, které v sobě ukrývá mnoho příběhů – jak knižních, tak lidských. A jen trošku i o ženě, která je pečlivě střeží.

Mirko, pamatuješ si na svou vůbec první knížku, kterou jsi přečetla?

Na tu úplně první si asi nevzpomenu. Ale tuším, že to byl Paleček nebo Pohádky od K. J. Erbena. Myslím, že jsem docela brzy četla taky Robinsona...

Máš schovanou nějakou knihu, kterou jsi prolistovala vícekrát? Takovou tu, ke které se ráda vracíš?

Určitě! Mám jich několik. Jednu z nich dokonce doprovází malý příběh. Jde o dětskou knížku, kterou jsem jako dítě

pokračování na s. 7.

Věčné téma poplatky za odpady

Finanční výbor připravil analýzu nákladů za svoz a likvidaci odpadu ve městě v letošním roce.

Aktuálně probíhá svoz komunálního odpadu 2x za měsíc, tříděného plastu a papíru 1x za měsíc (nádoby v domácnostech) a bioodpadu 1x týdně v sezóně od dubna do listopadu. Dále probíhá svoz kovů, skla a oleje. Poplatek za svoz odpadu je 1 000 Kč/rok na trvale hlášenou osobu nebo 1 000 Kč/rok na nemovitost rekreační nebo bez trvale hlášené osoby.

Co to znamená? Osoby, které nejsou trvale hlášeny, často (ne vždy) poplatky za odpad neplatí. Někteří uživatelé chat zde pobývají větší část roku, ale platí jen paušál. U chat, kde není možnost vlastní popelnice a jsou přistaveny kontejnery, stihne často jedna osoba zahltit kontejner svým odpadem a pro ostatní nezbyde místo. Stejná cena za osobu také nepodporuje ty, kteří intenzivně třídí nebo omezují množství svého odpadu, platí stejně jako ten, kdo prostě naplní popelnici.

Kolik nás to stojí?

Z analýzy nákladů při aktuálním systému svozů vyplynulo, že ve srovnání s loňským rokem vlivem třídění doma pokleslo množství netříděného komunálního odpadu o 11 %. Celkové náklady na svoz a likvidaci komunálního

a tříděného odpadu jsou cca 2 500 000 Kč ročně. Náklady na svoz bioodpadu na naši kompostárnu jsou 750 000 Kč a náklady na zpracování na kompostárně dalších 1 350 000 Kč (v této částce je zejména práce na místě a opravy a údržba strojů). Kompost je neprodejný, je ho nadbytek. Výsledkem je, že město bude muset z rozpočtu pokrýt rozdíl mezi náklady a vybranými poplatky za odpad. Ten rozdíl se očekává ve výši cca 1 000 000 Kč. Pokud město dotuje svoz odpadů, nezbyvají peníze na jiné potřebné akce.

Co kdybychom platili za dům místo za osobu?

Podívejme se na pracovní návrh finančního výboru, jak nastavit poplatky za odpady. Hlavní změna je v tom, že by se neplatilo za trvale hlášenou osobu, ale za nemovitost. Obyvatelé nemovitosti by si sami vybrali, jakou variantu chtějí.

Komunální odpad by se platil podle velikosti nádoby. V této chvíli zůstává svoz 2x za měsíc, zůstávají i žluté a modré nádoby se svozem 1x za měsíc.

Nádoba o velikosti	Kč/rok/nemovitost
80 litrů	1 490 Kč
120 litrů	1 890 Kč
140 litrů	2 090 Kč
240 litrů	3 090 Kč

Chatová oblast s kontejnery 2 000 Kč na nemovitost.

Svoz bioodpadu by byl hrazen mimo výše zmíněné poplatky. Jednak ho nevyužívají všichni, jednak velmi záleží na způsobu zpracování bioodpadu. Jenom svoz v dnešním systému stojí cca 750 Kč/nádoba jakékoliv velikosti.

Nádoba o velikosti	Kč/rok/nemovitost
120 litrů bio	1 700 Kč
240 litrů bio	2 650 Kč

Kolik byste platili? Zkuste si doma srovnat, kolik vaše domácnost platí nyní a kolik by platila v jiném systému.

Příklad:

Rodina se 4 trvale hlášenými osobami dnes platí 4 000 Kč. Třídí, má malou nádobu na bioodpad. V novém systému by jí stačila 80 litrová nádoba na netříděný odpad a 120 litrová na bioodpad. Poplatek za nemovitost by tedy byl 3 190 Kč / rok. V ceně je vývoz nádoby na plast a na papír.

Dejte nám vědět, jaký způsobem by to ovlivnilo vaše poplatky. Jde o diskuzi o návrhu, tak prosím žádnou paniku ani vášně.

Finanční výbor
Štěpánka Bednářová

Zajímavá čísla v naší dopravě

Od roku 2016 je osazen radar na Čtyřkolské ulici. Tento radar byl získán díky projektu Bezpečný Středočeský kraj. Nejedná se pouze o informativní radar, který nám řidičům ukáže, jakou rychlostí projíždíme. Tento radar odesílá veškerá nasbíraná data a ty jsou následně měsíčně vyhodnocovány.

Jedná se někdy o zajímavé informace a každý občan si je může prohlédnout na našich www stránkách města : Praktické informace – Doprava – měsíční údaje z radaru. Z tabulky je možné vyčíst počet

a druh vozidel v každém směru, překročení rychlosti vše aktuálně k danému datu. Dovolím si několik čísel.

Od ledna do dubna tohoto roku projelo kolem radaru v obou směrech od 22 do 29 tisíc aut měsíčně. To znamená, že denně po Čtyřkolské ulici projede od 650 do 1100 aut. V měsících, kdy je zbouraný most ve Čtyřkolech a do Pyšel je možné najíždět pouze ve směru od Senohrab se provoz snížil na 450 až 700 vozů denně. Neuvěřitelné „prvenství“ drží 24. červen, kdy zde projelo 1520 automobilů v obou

směrech. Následující dny 25 a 28 byly také rekordní.

Bohužel ohleduplnost a slušnost řidičů je stále skoro stejná a povolenou rychlost jich překročuje od 30 % do 45 %.

Nezapomeňte, že každý, kdo vjíždí do obce, se může na silnici setkat s chodcem, dětmi a jakákoliv chyba nebo nepozornost mohou být fatální.

Buďme, prosím, vůči druhým ohleduplní a svou jízdu tomu přizpůsobme.

Jan Kostrhoun

Proč nám někdy nesvítí lampy ?

S blížícím podzimním obdobím si budeme stále více všimnout jakýchkoliv problémů s veřejným osvětlením (VO). Pro někoho z nás bude světla moc, pro druhého zase málo. Postupně se díky spolupráci s provozovatelem VO u nás firmou ELTODO – Osvětlení Týnec daří obměňovat původní světla a osazovat modernější. Současně se také doplňuje osvětlení v ulicích, které jsou ve výstavbě. Ke konci roku 2018 jsme měli v Pyšelicích, Zaječicích a Kovářovicích 352 světel veřejného osvětlení a 10 lamp osvětlujících přechody.

Díky reakci každého z vás a informování o nefunkčnosti na konkrétních místech se daří poměrně rychle tyto závady opravovat. Správce osvětlení nám v tomto vychází vstříc. Bohužel, někdy se stane, že narážíme na bezohlednost nebo přímo vědomé školení.

V části Na Vráži někdo odcizil z rozvaděče zapínacího místa jističe. Po odstranění této závady byl čtvrt roku klid a pak světla zase zhasla. Nesvítila několik dní, nedařilo se je zprovoznit. Neustále padaly jističe a jedna část nesvítila vůbec. Až po bližším ohledání se přišlo na to, že někdo vymontoval a odcizil 20 ks pojistek z 20 lamp. S podobnou „závadou“ se technici doposud nesetkali. Komu to, co přineslo, netušíme. Chtěl bych vás touto cestou požádat o jakékoliv informace o závadě nebo poruše, jsou pro nás cenné. Buďte všímaví k svému okolí a chraňme majetek nás všech – města Pyšely.

*Jan Kostrhoun
místostarosta*

Oleje a tuky v naší kanalizaci

V neděli 8. září bylo u nás v obci asi „velké posvícení“. Naše čistírna odpadních vod – ČOV zažila nebývalý nátok tuků, které nám dělají problém s technologií a silně zanáší veškeré armaturní prvky.

Je až nepochopitelné, proč někteří z nás stále lijí jedlé oleje do kanalizace. V první řadě si sami silně zanáší své odpadní potrubí, je první na cestě olejů od nás z dřezu na ČOV. Veškeré oleje se po vlití do odpadu ochladí a usazují se na stěnách potrubí, v armaturách a následně v kanalizaci.

Největší znečištění tuky je na přečerpávacích stanicích v Zaječicích a na Březině. Někdy to dokonce vypadá, že máme u nás na obci nelegální jatka nebo výrobu z masa. Pak se stává, že při čistění těchto přečerpávacích již nestačí na jejich mytí silná tlaková voda z fekálního vozu, materiál nejde odsát a tak je nutné sestoupit do šachty a velké hroudy tuku, ubrousků a odpadu rozšlapat nebo rozsekat mechanicky. A to se tyto šachty čistí pravidelně čtyřikrát ročně. Umíte si alespoň trochu představit tu „příjemnou“ práci našich lidí

při tomto čistění. Pak se musí vyndat každé čerpadlo a také se vyčistit od veškerých nabalených nečistot.

Přitom stačí tak málo. Pokud mám doma jedlý olej na vyhození, nenaliji jej do odpadu, ale do PET lahve. Od začátku roku jej bylo možné vyhodit do speciálních popelnic na třech místech – v Zaječicích, na Nové Vsi a u sběrného dvora. Bohužel tuto možnost mnoho lidí nevyužívalo, nebo do těchto popelnic dávali všechno možné, včetně dětských plen nebo penetračního asfaltového laku.

Firma Marius-Pedersen nám od září nabídla ještě jednu možnost. Každý týden při vývozu BIO odpadu nechat na víku popelnice tuto PET lahev s olejem. Posádka ji také odveze a roztrídí. První vývoz nám udělal trochu nepolechu díky neinformování posádky svozového vozu, ale již při druhém svozu se v našich obcích sebralo 16 l jedlých olejů. Je dobře, že toto množství díky vaší spolupráci neskončilo v kanalizaci.

*Jan Kostrhoun
Místostarosta*

Pomozte nám s balastní vodou

Co je to balastní voda – jedná se o podzemní vodu vnikající do kanalizačního potrubí vlivem jeho netěsnosti a řídící splaškovou vodu. Balastní vody mají dvě složky – vody pronikající netěsnostmi stokové sítě z okolního půdního prostředí a povrchové vody, které jsou zaústěny do kanalizace (drenáže, okapy, vodoteče, přepady z rybníků, nátoky dešťové vody netěsnými poklopy). Přítomnost této vody je v kanalizačním řádu nežádoucí, zvyšuje objem čerpané vody kanalizací, ochlazuje a ředí odpadní vodu přitékající do ČOV, čímž se následně snižuje její účinnost.

Stále se nám projevuje jeden poměrně velký problém s nátokem balastních vod po jakémkoliv silnějším dešti. Katastrofou pro naši kanalizaci jsou přívalové deště. Potvrzuje se nám, že musí mít poměrně hodně nemovitostí napojené okapy ne na dešťovou kanalizaci, ale na splaškovou. Při dešti je reakce poměrně rychlá. První vystoupá hladina na hlavní přečerpávací stanici v Zaječicích do 5 minut. Pak následují v rychlém sledu stanice Nová Ves, Pod Štěpnicí a Březina. I přesto, že každá přečerpávka má rezervní objem cca 1 m³ nad havarijní

hladinu je nutné toto množství „dešťové“ vody transportovat naší tlakovou kanalizací na čistírnu odpadních vod do Pyšel zcela zbytečně.

Každá naše přečerpávací stanice má svou řídící jednotku, která nám hlídá havarijní hladinu, funkčnost a sepnutí jednotlivých čerpadel. Informace obdrží obsluha 24h formou SMS zprávy. Pokud by bylo vše, jak má být, tak veškerá dešťová voda bude svedena do dešťové kanalizace, následně do rybníků a vodoteče nebo u nových domů do vsakovacích nádrží přímo na vašem pozemku.

Pomozte nám při hledání nevhodně zaústěných okapů. Pokud budete chtít pomoci, obraťte se na naše pracovníky. Rádi s vámi prověří zapojení vašich okapů a drenáže. Každá odstraněná závada nám pomáhá při snížení množství této nežádoucí vody v kanalizaci. Pravdou je, že pokud umožníte dešťové vodě vsáknout se na Vašem pozemku, bude to pomáhat celému prostředí.

Jan Kostrhoun
místostarosta

Co o nás vypoví spotřeba vody

Od července byl zahájen nový způsob ročního odečtu spotřeby vody v našich domácnostech. Prvním rokem byl umožněn lidem samoodečet a jeho nahlášení na úřad. Myšlenkou bylo ulehčit práci městu a umožnit lidem výběr způsobu odečtu. Od osobního nahlášení na úřad přes zaslání e-mailem. V současné době se tento způsob jeví jako efektivní. Je již zpracováno 795 domácností a zbývá nám jich jen 105. Tato jednotlivá místa bude nutno obejít osobně našimi zaměstnanci. To nám již nezabere tolik času jako v minulých letech. Zajímavé je se trochu pozastavit nad výsledky z tohoto sčítání. Co vše je z nich možné vyčíst.

Co praví zákon – dle vyhlášky 120/2011 Sb. je počítaná spotřeba vody za rok 35 m³ na osobu u domácnosti s tekoucí teplou vodou a splachovacím WC. Český statistický úřad uvádí, že průměrná spotřeba vody v ČR v roce 2018 klesla na 138 l/osobu a den. Některé organizace počítají spotřebu ještě nižší, pouze 109 l/osobu a den. V této spotřebě je počítáno se splachováním + osobní hygienou + praním prádla + úklidem + vařením + mytím nádobí + mytí rukou a pití). V Pyšeli dle studie firmy VVRV je tento průměr 110 l/osobu a den. Pokud budeme pracovat pouze s průměry, je velice jednoduché si spočítat, jak velkou spotřebu by měla mít čtyřčlenná domácnost v domě s tekoucí vodou.

Jako drobná zajímavost z našeho odečtu. Máme zde rekordmany – nemovitosti, kde ve čtyřech lidech spotřebují za rok více, jak 600 m³ pitné vody. Pro představu městský vodojem má objem „pouze“ 300 m³. Pravdou je, že tito lidé si tu zvýšenou spotřebu také uhradí.

Opačným extrémem je neuvěřitelně nízká spotřeba při normálně fungující domácnosti, což je až podezřelé. Plánujeme, že tyto podezřelé výkyvy bude nutné postupně prověřovat. Počítat s tím, že se platí nejenom vodné, ale i stočné. V případě vlastního zdroje pitné vody je nutné prokázat množství, které se vypustilo do obecní kanalizace.

Chtěl bych všem domácnostem za včasné a kompletní (stav vodoměru + jeho výrobní číslo + snímky) nahlášení odečtu poděkovat.

Jan Kostrhoun
místostarosta

INZERCE

MOTO & PET
sekač demon shop

→ bazar použitého motorkářského vybavení
→ koutek se zbožím pro Vaše čtyřnohé miláčky

www.motodemon.cz tel.: 602 609 872

Pražská 1697/2, 256 01 Benešov

Krok správným směrem

Náměstí je centrem města a jako takové je vizitkou Pyšel. Není tedy jen místem, kde jsou obchody, úřady a křižovatka komunikací. Když si dopřejete chvilku bez nakupování, úředních jednání a parkování, bude vám stát za to se v klidu rozhlédnout.

Tak především terén. Jeho svažitost je dar, i když si to nemusí myslet lidé, kteří neradi chodí do kopce. Nakloněná rovina obklopená stavbami má dramatický potenciál už sama o sobě. Nepravidelný malebný půdorys vypráví o dávném živelném narůstání sídliště, nikoli o naplnění nějakého racionálního plánu budování města. K tomu všemu připočítejte dvě výrazné historické dominanty, které vás po cestě náměstím provázejí. V mírné distanci je to kostel na začátku a zámek na konci vaší cesty do kopce. V interiéru náměstí nechybí drobněj-

ší plastické elementy, ať už barokní sousoší, prvorepublikový památník a současná kašna. Na konec jsem nechal domy, které teprve dělají náměstí náměstím. Jejich průčelí jsou pro pozorného diváka stále živou kronikou. Dá se v ní listovat jako ve skutečné knize. Dům je v ní kapitolou a různé historické podoby průčelí jsou jednotlivými stránkami. Právě ty máme před očima.

Stejně jako v jiných městech, také v Pyšelích je náměstí živým organismem. Sestava domů, která ho tvoří, vznikala po staletí, stále se proměňovala a měnila se i v tuhle chvíli. Chci se zastavit u jedné změny, která právě dobíhá. Dům č. 71 také vystřídal řadu historických podob. Parcela na tak exponovaném místě byla určitě využívána k bydlení hodně brzo. Bohužel, nevíme, jak vypadalo stavení, které

zde stálo v gotice, renesanci, baroku nebo klasicizmu. Tři generace obyvatel Pyšel si ho pamatují až jako secesní. V současné době se uzavírá jeho rozsáhlá rekonstrukce. Interiéry se určitě zásadně proměnily, ale když se zde zabýváme náměstím jako celkem, měla by nás především zajímat fasáda orientovaná tímto směrem. Jsem rád, že zůstal zachován její charakter, včetně tvaru štítu a dekorace. Vzniklá replika snad postrádá některé podružné detaily, ale podstatný je celek.

Je potěšitelné, že v dnešní pragmatické době stavebník respektoval estetické hodnoty, i když mu to nejspíš zkomplikovalo práci. Tím, že secesní charakter průčelí zachoval, však pomohl udržet umělecko-historické kvality pyšelského náměstí.

Michal Vitanovský

Popelnice v létě

V letním období se stále množí stížnosti na vyvážení popelnic na komunální odpad jednou za 14 dní. Na tento způsob nakládání s odpady jsme přešli od začátku tohoto roku na základě nově podepsané smlouvy. Každá domácnost má možnost třídit odpad doma a to se velice promítá v jeho kvalitě. Tříděný odpad z domácností je mnohem kvalitnější než ze sběrných míst. Hlavní myšlenkou bylo předcházet problému s cenou skládkovaného komunálního odpadu.

Evropská směrnice upravující skládkování komunálního odpadu nabyla účinnosti již v roce 1999. U nás se platnost zákazu skládkování směsného komunálního odpadu a jeho recyklování posunulo až na rok 2024. V současnosti se v ČR recykluje 30 % odpadu. V posledních letech je snaha prosazovat spalování komunálního odpadu. V ČR jsou v současnosti tři

velké spalovny (Praha-Malešice, Liberec a Brno). Dostavuje se spalovna v Plzni a velkým projektem pro náš Středočeský kraj je spalovna v Mělníku. Z důvodu předcházení stoupajícím cenám za skládkovné se přistoupilo k vývozu jednou za 14 dní. Ušetříme za dva vývozy měsíčně.

Bohužel má to i svá negativa. Na ty se upozornilo již při zahájení tohoto způsobu recyklace. Zápach a červi v nádobách na směsný odpad v letním období.

Právě v tomto období se projeví způsob našeho nakládání s odpadem v popelnici. Pokud jej sypeme do popelnic volně, je nutné počítat se silným zápachem a množením červů. Odpad je nejvhodnější vhadzovat v jakémkoli obalu a pokud vyhazujeme i odpad z kuchyně, tak ten je dobré ještě zabalit navíc. Staré kosti, syrové maso nebo vykuchané ryby nám

opravdu v popelnici udělají neskutečný nepořádek. Červi se dokáží v popelnici namnožit během dvou horkých dní. Tento problém se dá také řešit.

O nádobu na odpad se musíme starat. Je to tak, jako se staráme o bazén, skleník, pojízdná vrata, tak je nutné se občas podívat i na svou popelnici.

Po jejím vývozu je vhodné ji vypláchnout. Pokud jsou uvnitř červi, ti se spáří horkou vodou a posléze nasypat do popelnice trochu vápna.

Stále nejúčinnější cestou na snížení směsného komunálního odpadu je jeho intenzivní třídění. Veškerý vytríděný odpad z domácností – papír, plast a BIO odpad je čistý a mnohem kvalitnější pro následné využití oproti odpadu ze sběrných míst.

*Jan Kostrhoun
Místostarosta*

Muzeum

Letošní prohlídky v pyšelském muzeu se blíží ku svému závěru, ale jakoby muzeum poslední dobou ožilo. Zaslouhou badatelů. Ti projevili velký zájem o sbírky muzea. Paní archeoložka z Brna-Šlapanic už dvakrát přijela se zájmem o renesanční a gotické kamnové kachle v muzeu. Jejím velkým přáním bylo, zda bych jí nedala nahlédnout do našich sbírek. Byla jsem v duchu nadšená, že se někdo zajímá o naši sbírku kachlů, ale když jsem si představila to množství materiálu pečlivě uloženého v krabicích, s odborným popisem jednotlivých období od pana doktora Zdeňka Hazlbauera, odborníka na tyto záležitosti, jak asi paní archeoložce to množství předložím? Ale paní archeoložka byla na to připravena. Přijela se svým přítelem a ten jí jednotlivé i drobné kousky kachlů vybaloval, kladl na papír, nasvítíl a ona vše přeměřila, ofotografovala a uložili zpět do skříně. Na světle se po dvaceti letech objevily kachle z nálezů ve výkopech u zámku, byl to příjemný pocit. Ještě jsem se dozvěděla překvapivou věc, že kachel, který údajně měl představovat Juditu s hlavou Holofernovou, není ten správ-

ný, ale že je to bohyně Juno s měsícem. Jako důkaz mi paní archeoložka dále říkala, že se chystá napsat práci o renesančních a gotických kachlích, a že už byla v několika muzeích, kde se tyto kachle vyskytují. Děkovala mi za spolupráci a tu její práci o kachlích určitě pošle. Já jsem byla překvapená spoluprací těch dvou milých lidí, a tak jsem je také při té práci vyfotila. Před nedávnem se ohlásil v muzeu badatel z Kladna, že by se rád dověděl více o profesoru Emanu-

elu Rádlovi. V Pyšelích se narodil a tak tu jistě něco máte. Ano, máme v této skříní vystavenou ukázkou jeho knih, které dosud vycházejí, jeho posmrtnou masku a foto jeho rodného domu v Pyšelích. Byl překvapen! „Takový vědec, takový filozof, jeden z nejlepších našich lidí a vy tu máte o něm jen tak malou skříňku?“ Odpověděla jsem, že tu máme tak malé muzeum, kde můžeme vystavit jen malý počet exponátů, a že jsem ráda i za to malé muzeum, kde můžeme alespoň v tom malém množství vystavit tu bohatou pyšelskou identitu. O doktoru E. Rádlovi mám v depozitáři více zpráv v písemnostech, které jsem mu předložila a doporučila jsem, aby se zajel podívat do Prahy na filozofickou fakultu, tam je o panu profesorovi více. Byl pak spokojen, chtěl vše okopírovat. Minulý pátek si pro vše přijel a děkoval za spolupráci. Paní Vaňousová z Borové Lhoty poskytla pro muzeum k okopírování vzácnou fotografii sázení lípy Svobody na pyšelském náměstí snad z roku 1938. Velmi mě to zaujalo. Taková fotografie se tu ještě nikdy neobjevila. U aktu sázení bylo několik lidí. Dvě ženy v krojích a dva muži. Jeden z nich je prý paní Vaňousové dědeček a muž, který drží druhou lípu připravenou k sázení. Jedna lípa

PYŠELSKÉ MUZEUM STÁLÁ EXPOZICE

OTEVŘENO od 5.4. – 10.11.2019

PÁTEK 10 – 12 a 13 – 17

SOBOTA 10 – 12 a 13 – 16

VSTUPNÉ DOSPĚLÍ 10,-Kč

DĚTI 5,-Kč

je již vložena do připravené jámy. Pátala jsem, kdo by si mohl tuto událost pamatovat a poznal někoho z lidí na foto. Napadla mě možná nejstarší občanka paní Květa Heřmanová. Paní Heřmanová nemohla poznat nikoho, byla v té době malým děvčátkem, ale poskytla mi fotografie k okopírování z jejích školních let, což je úžasné. Dále přišel na návštěvu do muzea pan Tejbus z Pyšel. Důkladně si vše prohlédl a pak napsal do návštěvní knihy, že žije v Pyšelích dvacet let, ale vůbec netušil, jaké tu máme v Pyšelském muzeu poklady. Ono to hodně pyšelských lidí neví, co tu všechno v muzeu máme. Málokoho ale napadne, aby se na ty poklady konečně přišel podívat. Pan Tejbus přišel ještě jednou, aby přispěl do sbírek muzea. Přinesl dvě krásné plakety, které dostal za výbornou práci na budování metra v Praze a do numismatické sbírky mince a dvě bankovky.

Díky za vše a ohodnocení muzea. Od stálého badatele pro Pyšelské muzeum pana Petra Šikla přišla zpráva o Elišce Kuchařové, herečce, která se narodila v roce 1928 v Pyšelích. Její matka byla manželkou pana Kurela, obecního strážníka v Pyšelích. Byla také velkou přítelkyní spisovatelky Elišky Krásnohorské, která nějaký čas pobývala v kaplance v Pyšelích. Když se narodila paní Kuchařové dcera, dala ji jméno Eliška po slavné spisovatelce. Eliška Kuchařová od svých dětských let zahrála různé role v několika filmech. Po skončení okupace se stala studentkou herectví na Státní konzervatoři, později AMU. Pak působila na scénách divadel v Praze a Pardubicích. V pozdějších letech se věnovala práci v rozhlase a televizi. Byla manželkou Karla Kachyni, známého režiséra. Měli dceru Elišku, provdanou Novou, která je oděvní výtvarnicí. Po rozvodu Elišky Kuchařové

s Karlem Kachyňou, bydlela také v Pyšelích v malém domku pod Loreťou. Když byly v Pyšelích velké oslavy 700 let Pyšel, pan Mirek Dauth uspořádal v sokolovně vzpomínkové pásmo, ve kterém se představili pyšelscí rodáci se svými vzpomínkami a příběhy. Mezi nimi tenkrát vystupovala i pyšelská rodačka Eliška Kuchařová. V minulém týdnu navštívila Pyšely větší skupina lidí z Prahy. Moc se jim v Pyšelích líbilo, Mirka Kocourková otevřela k prohlédnutí Loretu, pokochali se krásným výhledem na Pyšely a Posázaví. Zastavili se na prohlídku muzea, bylo to velmi milé setkání. V příštích dnech očekávám návštěvu dětí z pyšelské školy a ostatní návštěvníky. 11. listopadu se muzeum opět uzavře. Do té doby je ještě čas, těším se na vaši návštěvu.

Srnská Zdena

Místo, které ukrývá mnoho příběhů... pokračování ze s. 1.

milovala a samozřejmě jsem ji postupem času ztratila. Krátce po narození naší první dcery Elišky jsem zašla do knihkupectví a tam jsem ji uviděla. Hned jsem ji koupila a začali jsme ji číst. Obě dcery ji milovaly – Eliška i Nela. Dodnes ji máme doma schovanou – a to jsou holky už skoro dospělé...

Prozradíš už konečně, o jakou knížku jde?

No, je to ten Paleček od Františka Hrubína! A to „naše“ vydání je krásně ilustrované Helenou Zmatlíkovou. Měli jsme taky hodně rády pohádky Před usnutím. To jsou takové krátké příběhy, na jejichž konci je vždy nějaké ponaučení. Holčák se děsně líbily. A představ si, že stejně se jmenovala i knížka, kterou jsem dostala, když mi bylo 6 týdnů na vítání občánků! Ta byla ale plná básniček od Františka Halase.

To jsou tedy samé krásné dětské knihy... A schováváš si doma i nějaké tituly pro dospělé?

Jasně! Čas od času sáhnu po takové klasice – po Saturninovi od Zdeňka Jirotky. A taky mám ráda Poslední aristokratku od Evžena Bočka. To je rovněž humorná knížka. Líbí se mi ale i knihy od Patrika Hartla, Aleny Mornštajnové... těch knih, ke kterým se ráda vrátím, je vlastně hodně!

A je nějaká kniha, která tě ovlivnila, někam posunula, nějak ti pomohla...?

Dalajláмова kočka. Ta je fakt nádherná!

Naprosto s Tebou souhlasím a taky doporučuju! Mirko, co by v knížce mělo být, aby Ti s ní bylo fakt dobře?

To je asi podle nálady... Mám ráda příběhy ze života, silné a poutavé. Například od už zmiňované české autorky Aleny Mornštajnové. Její Hana je neskutečně silný příběh... Ale ona má asi všechny knihy nádherné. Je to výborná vyprávěčka. Pak se mi líbí biografie. To mám vždy husí kůži, protože když takovou knihu čtu, vím, že se to opravdu

stalo. Silný příběh je taky v knize Útěk z tábora 14. Je to o chlapci, který utekl z pracovního tábora v Severní Koreji. Připadá mi to právě o to horší, když vím, že se to odehrálo v dnešní civilizované době. A takový příběh určitě ani není ojedinělý! Víš, pak si říkám, že my se tady v té naší zemi máme neskutečně krásně, a měli bychom si toho více vážit. Ale přiznávám, že když takovou knihu dočtu, musím pak sáhnout po nějaké veselé oddechovce.

A kde pak takovou oddechovku čteš nejraději?

Já si nejraději čtu v posteli. Je to prostě hezká uspávací.

Kdybys měla doplnit větu: Kniha pro mě je.... Co bys doplnila?

Relax. Určitý útěk před reálným světem. A hlavně – člověk čtením získává informace, něco zajímavého se dozví. Prostě mám pocit, že díky knihám se stále učím, bez ohledu na věk.

Děti se mě nedávno ptaly, co všechno knihovnice dělá. Prozradíš, co ta práce obnáší?

Knihovnice je poslání. Dříve se hodně četlo, nebyla televize, a lidé proto trávili hodně času s knihou. Dnes je to samozřejmě jiné. Je výrazně více „lákadel“. Ale kdo číst chce, tak číst prostě může a bude. Knihovnice (nebo knihovník) zapisuje nové knihy, odepisuje poškozené, nebo knihy nevyhovující. Vede řádně evidenci knih apod. Musí se taky o knihy starat, obalovat je, opravovat.

INZERCE

Taky by měla sledovat nové trendy, a hlavně naslouchat čtenářům! Zjistit, o co by měli zájem. Občas musí jet na přednášky a setkání knihovníků. Dělá statistiky apod. Pyšelská knihovna spolupracuje taky se základní a mateřskou školou. Dělam tedy pro děti přednášky nebo děti chodí do knihovny za mnou. Knihovnu taky ráda vylepšuju. Například letos o prázdninách jsem všechny knihy vyndala z polic a rozdělila podle žánru.

Na kolik knih jsi tedy musela sáhnout?

No, byla to docela fuška, protože v souboru máme už asi 2 500 knih! Ale vyplatilo se to! Teď je to pro čtenáře přehledné. Kdo má rád třeba detektivky, může vybrat ze 14 polic! Taky máme knihy rozdělené na společenský román, román pro ženy, humor, historii, dobrodružné knihy, sci-fi, povinnou četbu apod.

Co tě na tom „knihovničeni“ opravdu baví – co tě těší na té práci knihovnice?

Je to práce s lidmi, komunikace! Mám radost, když se přihlásí nový čtenář – ať už jde o dospělého nebo dítě. Ráda sleduji novinky, a když je pak mohu pořídit, tak to je blaho! Naštěstí máme v rozpočtu pěknou částku, tak se knihy mohou nakupovat několikrát do roka. Některé knihy máme darované, což je také skvělé. Ráda taky komunikuji se studenty. Ti mi nosí seznam povinné četby k maturitě. A já se pak knihovnu snažím doplňovat i podle toho jejich seznamu. Často se takové knihy najdou v těch zmiňovaných darech – když třeba někdo ruší knihovnu – to jsou potom poklady! No a největší odměnou pro asi každého knihovníka je spokojený čtenář. Takový, který pochválí, že máme pěkné a zajímavé knihy. Přiznávám, že to opravdu potěší...

Mirko, ty jsi teď prozradila, že část knih je darovaná. Stále ještě bereš knihy od lidí – tedy ty knihy, které by jinak třeba už vyhodili?

V malém množství ano. Vždycky je přeberu a najdu nějakou, která se právě hodí do souboru. Ostatní se přesouvají na naše veřejné záchodky. Pyšelské záchodky jsou ale velice kulturní!! Máme tam malý antikvariát a lidé si tam knihy mohou brát pro potěšení duše. Každá kniha nakonec najde svého čtenáře!

Co si čtenáři nejčastěji půjčují? Dá se vypořádat nějaký konkrétní žánr nebo autor nebo dokonce kniha?

Tak jednoznačně detektivky a thrillery! Pak jsou to romány pro ženy, humor a dětské knížky. Mám ale radost, že

UVT
INTERNET PROVIDER

RYCHLÝ A STABILNÍ INTERNET

Ceny tarifů již od 299,- Kč za měsíc

NEJNOVĚJŠÍ A NEJMODERNĚJŠÍ TECHNOLOGIE V KRAJI!

20 LET S VÁMI

Poskytujeme kvalitní, rychlé a NEOMEZENÉ internetové připojení.

Při přechodu od jiného poskytovatele dostanete internet po dobu výpovědní lhůty ZDARMA.

Pro velké i malé firmy připravíme nabídku podle Vašich potřeb.

227 023 023 **uvtnet.cz**

Něco více o Mirce:

Mirce je 43 let. Narodila se v Benešově, ale od svého narození žije v Pyšelicích. S manželem Pavlem vychovává dvě dcery – Elišku a Nelu. Stará se o Infocentrum Pyšely, o knihovnu a podílí se na přípravě mnoha pyšelských kulturních i sportovních akcí.

snad není kniha, která by ležela na polici dlouho.

Kdybys nebrala v úvahu peníze, co bys ráda v pyšelské knihovně změnila nebo upravila?

Pyšelská knihovna je malá, ale i v malém prostoru se dají vymyslet velké věci. Kdybych mohla takhle fantazírovat, ráda bych vyměnila police. Jsou široké a vysoké, a nedá se s nimi hýbat. Dala bych taky různé policičky na krátké stěny, aby byl prostor co nejvíce využitý. Dětské oddělení je už nevyhovující. Máme dost dětských čtenářů, i knížek máme dost. Ale police je malá, knížky se v ní špatně hledají. Zatím to ale vypadá, že reálně je zatím hlavně malovánní. Na to se chystáme už v příštím roce.

A plánuješ do knihovny dokoupit další knížky? Na co se můžeme těšit?

Snažím se vždy kupovat od každého žánru něco. Před prázdninami jsem pořídila spoustu knih pro mládež tzv. young adult – jsou to knihy o současných problémech jako je například vážná nemoc, rasismus, válka, šikana

apod. Jsou to opravdu krásné knihy a rádi si je přečtou i dospělí. V říjnu budou ale další novinky! Jen přijďte!

Pověz mi ještě jednu věc – jsou podle Tebe Pyšely místem, ve kterých by se mohl odehrávat nějaký román?

Určitě! Je tu spousta krásných míst, která mají své jedinečné kouzlo. Historický román by se mohl odehrávat u zámku. Dobrodružný nebo western v Zaječicích – tam mají koně a dobytek a ty louky jsou jak prairie. Romantický příběh by se mohl odehrávat na Nové Vsi... Těch míst je zde spousta. A teď mě napadá, že třeba na Borové Lhotě mají krásná původní stavení. Na golfu by mohlo dojít k nějakému zločinu... No prostě fantazii se meze nekladou... A teď mě napadá, že možná všichni neví, že starosta sokolů Jarda Chalupa napsal dobrodružný historický román právě z prostředí Pyšel a okolí. Jmenuje se Poklad na druhou a je o dvou kamarádech, kteří prožívají dobrodružství právě v Pyšelicích.

Miru, co máš na Pyšelicích skutečně ráda – nemyslím teď místo, ale celkově...?

To že tu vyrůstám od narození, je pro mě čest. Považuji se za Pyšeláka jako poleno! Mám to tu ráda. Už si něco pamatuju a vidím, jak se Pyšely proměnily, opravily a jak jsou prostě krásné. A to nemluvím jenom o nich, ale celkově – vždyť k nim patří Borová Lhota, Nová Ves, Zaječice a Kovářovice. Všude je moc krásně. Pyšely mají krásné historické památky a přírodu. A to, že tu je fajn, je díky lidem, kteří tu žijí. Jsou to prostě fajn sousedi!

Bez čeho si tu život nedokážeš představit?

Bez své rodiny a přátel. Pyšely miluju, jsem tu ráda. A když jsem někde ráda, jsem spokojená a šťastná. Mám radost, když se lidé setkávají a zastaví se na ulici, chodníku při různých akcích a klábosí a vlastně mají čas se zastavit. Bohužel dnešní doba je uspěchaná... ale když si někdo umí užívat i malé věci, je to skvělé!

Pokud chcete Mirku Kocourkovou poznat, zastavte se v knihovně. Najdete v ní místo, kde se ukrývá mnoho příběhů... a ženu, která je střeží.

PS. pro nové čtenáře – výpůjční doba knih je 1 měsíc! Tímto se Mirce omlouvám za neustálé pozdní vracení. Slibuju, že se polepším.

Petra Lazáková
www.lazakova.cz

Milé setkání...

V sobotu 7.9.2019 kolem druhé hodiny odpolední přijel na pyšelské náměstí autobus plný turistů z Prahy. Nebyl to ale jen tak obyčejný autobus. Jednalo se o historický bus značky RTO 706 a z něj vyskákalo asi 40 lidiček, byli to děti, dospělí i ti nenarození. Všichni pospolu už jedenáctým rokem jezdí na výlety po Čechách starým autobusem. Bylo domluveno, že si prohlédnou muzeum, náměstí a Loretánskou kapli. Ale muzeum nemá velké prostory, tak se skupina rozdělila na dvě menší skupinky. Jedna navštívila muzeum, kde jim paní Zdena Srnská povyprávěla o historii Pyšel a o muzeu. Druhá skupina si udělala výšlap na Loretu, kde navštívila Loretánskou kapli. Pak se skupinky vyměnily. Bylo to velice milé setkání a srdečné přivítání i loučení. Po návštěvě u nás ještě jeli navštívit muzeum ve Vysoké Lhotě a před návštěvou Pyšel navštívili zámek Berchtold. Jsme rádi, že jste si vybrali Pyšely jako svou zastávku!

Kulturní a informační centrum Pyšely

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM NAŠEHO MĚSTA

paní Marcela Křížalová

pan Pavel Budil

pan Václav Horký

paní Ludmila Micková

paní Eva Smutná

paní Blanka Kocourková

paní Růžena Kroupová

pan Jaroslav Milfajt

pan Ladislav Šebek

pan Miloslav Tříška

paní Marie Kasalová

paní Blažena Kocourková

Připojujeme se k jistě dlouhé řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, hodně štěstí, pohody a spokojenosti do dalších let života.

VÍTÁME NOVÉ OBČÁNKY NAŠEHO MĚSTA

Tereza Kurtulíková

Klaudie Taliánová

Nela Kučerová

Nina Zamrazilová

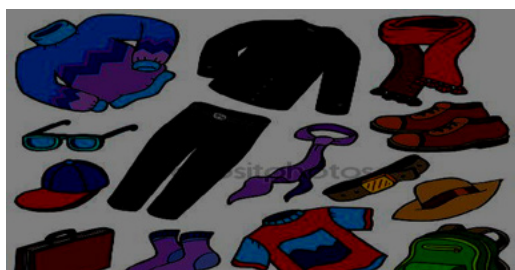
Tomáš Zoubek

Gratulujeme k této krásné události, přejeme hodně štěstí, lásky a pohody.

INZERCE

Podzimní Pyšelský bazárek 31.10. - 2.11. 2019

Kde: v přízemí MěÚ Pyšely

Kdy: **31.10** 9:00 příjem zboží
9:30-11:00 prodej zboží
13:00-18:00 prodej zboží
1.11 9:00-11:00 prodej zboží
13:00-18:30 prodej zboží
2.11 9:00-12:00 prodej zboží
12:30 výdej zboží

Informace a přihlášky o pořadové číslo kontaktujte p. Smutná **774329264**
Zboží řádně označené a čisté.
Z ceny účtujeme 10%.

Taneční škola Blanky Vášové pořádá

TANEČNÍ

PRO DOSPĚLÉ

KC KAMENICE

Středy, od 2. října 2019

Kurz K1: Začátečníci 19:00 – 20:30

Kurz K3: Pokročilí 20:40 – 22:15

Zápis: tel.: 603 238 090
e-mail: vasova@volny.cz

TŠ je akreditovaná Svazem učitelů tance.

www.tanecni.net

Loretánská kaple 320 let

Jak už bylo v minulém čísle Pyšelských listů zmiňováno, Loretánská kaple oslavila své krásné výročí 320 let. K tomuto jubileu jsme uspořádali 30. června 2019 malou výstavu právě v kapli. Na výstavě byly k vidění fotografie z různých akcí v kapli konaných. Např., když před dva-

ceti lety slavila kaple 300 let, tak se zde konala mše, byla to velká sláva. Dále byly k vidění fotografie z původní výzdoby a různé dokumenty. Kaple byla otevřená od 16.00 do 18.00 hodin a venku panovalo tropické vedro, přesto se lidé přišli podívat na tento svatostánek. Návštěvníci

si prohlédli výstavku i celou kapli a jako bonus se mohli podívat do půdních prostor, o to byl velký zájem. Pan Honza Kostrhoun všem povyprávěl celou historii kaple, bylo to zajímavé a poutavé povídání. Děkujeme všem, kdo jste přišli.

Kulturní a informační centrum Pyšely

Stopy Zvonu míru u nás

Zvon míru v italském Roveretu není jediný zvon s tímto jménem. Od konce 2. světové války se tento název použil již pro několik zvonů a tak si připomeňme alespoň ty nejznámější z nich:

Hirošima – Zvon míru (Peace Bell)

V japonském městě Hirošima, v jejím centru se nalézá Pamětní park míru se známou budovou Atomového dómu. Tento původně Průmyslový palác navrhli český architekt Jan Letzel, rodák

z Náchodu. Budova byla postavena z betonu, aby odolala zemětřesení. Stala se však symbolem obrovské ničivé síly výbuchu atomové bomby 6. srpna 1945 v 8 hodin 15 minut. Tento výbuch zničil celé město a zabil 80 tisíc lidí. Na druhém břehu řeky Óta se rozprostírá Park míru s mnoha památníky. Například Mírová hodinová věž nebo Pohřební mohyla. Je zde také Zvon míru (Peace Bell).

Zvonice je uprostřed rybníčku lotosových květů. Střechu tvoří kopule představující vesmír, podepřená čtyřmi sloupy. Uprostřed zvonice je zavěšen Zvon míru. Spodní průměr je 1 m, výška zvonu je 1,7 m a hmotnost 1200 kg. Na jeho povrchu je vyryta mapa světa bez hranic mezi státy a text vyzývající k míru po celé zemi. Je to symbol „Jednoho světa“. Každý z návštěvníků si na tento zvon může symbolicky zazvonit a uctít tak vzpomínkou všechny, kteří nepřežili tento děsivý útok. Místo, do kterého udeří kladina na zvonu, nese symbol atomové energie, vyjadřuje naději na zrušení atomových a vodíkových bomb. Na druhé straně je zrcadlo, které odráží srdce člověka, který právě zvoní. Mírový zvon byl dokončen 20. září 1964. Jeho autorem je Masahiko Katori.

Japonský mírový zvon

8. června 1954 byl tento symbolický zvon darován Japonskem do sídla Organizace spojených národů v New Yorku. Bylo to v době, kdy ještě Japonsko nebylo jejím členem. Zvon váží 116kg. Výška zvonu je 100cm a 60cm je jeho spodní průměr. Materiál, z kterého byl ulit, byl z mincí darovaných delegáty

60 národů, kteří navštívili 13. generální konferenci sdružení OSN v Paříži v roce 1951. Tyto mince shromáždily děti od účastníků konference. Na plášti zvonu je japonský text – Dlouhož žije absolutní světový mír. Zvon byl krátce zapůjčen do Osaky, jako součást Expo 70 a posléze se vrátil zpět na území OSN – New York na 42 ulici první třídy. Renzo Sawada, japonský pozorovatel Spojených národů při předávání zvonu prohlásil – zvon ztělesňuje snahu o mír nejen pro Japonce, ale i pro národy celého světa.

Tyrolský Zvon míru

Tento zvon byl odlit v roce 1997 ve známé zvonařské firmě Grassmayr v Innsbrucku. Počátky této rodinné

zvonařské firmy Glassmayr spadají až do roku 1599. Své výrobky dodává po celém světě. Hmotnost tohoto zvonu je 10 180 kg. Výška 251 cm s průměrem věnce 254 cm. Každý den vyzvání v 17h za dobré sousedské vztahy mezi obyvateli jedenácti alpských oblastí – Rakouska, Německa, Švýcarska a Itálie.

Zvon nalezneme 5km po silnici L36 od známého rakouského střediska zimních sportů Seefeldu na konci obce Mösers. Zde se nachází Friedensglocke – Zvon míru.

Zvon je umístěn vysoko nad údolím v nádherném přírodním prostředí Tyrolska s výhledem na západ do údolí řeky Innu obehnané věncem mohutných hor.

Albánský Zvon míru

Slavnostně byl vysvěcen v říjnu 1999 samotným papežem Janem Pavlem II. Jeho hmotnost je 500 kg. Byl odlit z nábojnic. V roce 1997 se rozhořely v Albánii nepokoje, kdy lidé přišli při podvodné peněžní hře o všechny své životní úspory. Davy vzaly útokem armádní sklady zbraní. Při těchto nepokojích zahynuli dva tisíce lidí. Farář Antonio Scara vyzval děti, aby posbíraly nábojnice, jichž bylo všude plno a z nich nechal ulít tento zvon. Symbolizuje smíření obyvatel země po tragickém kolapsu státní moci. Najdeme jej v hlavním městě Tiraně nedaleko Pyramidy.

Fichtelberg – Zvon míru

3. října 1990 došlo k sjednocení Německa. Té noci se rozezněly po celém Německu zvony jako poděkování za pokojné sjednocení, za spravedlnost a svobodu. Zvon míru byl osazen u příležitosti dvacátého výročí této události (2010). Váží 1600kg, ocelový zvon laděn do „d“. Zavěšen je na dřevěné zvonové stoličce vyrobené z kulatin krušnohorských modřínů. Jeho hlas je slyšet nejen na německé části Krušných hor, ale i u nás v Čechách. Je poslem míru, lásky, spravedlnosti a symbolizuje sjednocení Evropy. Zvoní každou neděli a o svátcích v 16 h, na Štědrý den v 17 a 21 h o Vánočních svátcích v 16 h a na Silvestra v 24 h.

Fichtelberg a Klínovec tvoří jedno pohoří – dva státy, dva regiony, jedná se o dva největší vrcholky Krušných hor. Saský Fichtelberg je nejvyšší horou východního Německa (1214 m.n.m.). Na tento vrchol, kde je hotel Fichtelberg, restaurace Himmelsleiter a rozhledna, je možné se dostat čtyř sedačkovou lanovkou nebo dojet osobním vozem po spolkové silnici B95 a silnici na Fichtelberg.

Světová asociace mírových zvonů – byla založena v Japonsku na základě myšlenky pana Chiyoji Nakagawy v roce 1954. V tomto roce byl vytvořen první světový zvon míru pro Organizaci spojených národů v New Yorku. V současné době je na celém světě již 24 mírových zvonů – v Japonsku je 5 zvonů, dva jsou v Argentíně, po jednom v Turecké Ankaře, v Berlíně, ve Varšavě, v Mexiku, Austrálii, Mongolsku, na Filipínách, Rakousku, Kanadě, Brazílii, Ekvádoru, USA, Španělsku, Uzbekistánu a na Novém Zélandu.

Na stránkách Canberrapeacebell.org je možné si prohlédnout snímky všech těchto mírových zvonů.

(prameny – internet; Wikipedie; kniha Fronta v Dolomitech 1915-1917 autora Milana Čepelky)

Jan Kostrhoun
SDH Pyšely

Ladův kraj

„Co vlastně dělá ten Ladův kraj? A co to vlastně je?“ Tuto otázkou občas slychám a trochu mě to mrzí. Ladův kraj toho dělá hodně. Je svazkem obcí, které si jej samy založily. Jeho členy jste tedy i vy – místní občané.

Svazek existuje už devatenáct let, a přesto mnozí nevědí, co představuje. Připravila jsem stručné „opáčko“ o tom, jak se 22 obcí rozhodlo spojit a navzájem si pomáhat (následovaly je ještě další dvě).

Členské obce: Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky,

Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhárov, Světlava, Svojetice, Tehov, Velké Popovice, Všestary, Zvánovice.

Co je Ladův kraj?

Už v roce 1942 Josef Lada v knize Kronika mého života napsal: „Ten kus země mezi Hrusicemi a Prahou, nádherný kraj, byl celý můj život mým rájem, mou inspirací“. Lada byl malíř a spisovatel s nezaměnitelným stylem, silně spjatý s místní krajinou, tudíž byl svazek obcí zcela přirozeně pojmenován po něm.

Ladův kraj je svazek 24 větších či menších vesnic a městeček malebného regionu ležících mezi Prahou a řekou Sázavou (mikroregion).

Co dělá Ladův kraj?

- Je správcem některých stezek, jejich značení a zastávek (naučné, místní, cyklo i bežkařské), pomáhá budování nových, inovuje starší, a to včetně laviček a tabulí.
- Pomáhá rozvíjet meziobecní spolupráci a projekty (konzultace, administrativní vedení, pomoc a koordinace dotačních projektů).
- Zajišťuje obcím odborné poradenství, organizuje setkání zastupitelů s výměnou zkušeností, semináře k aktuálním tématům v obcích, apod.).
- Rozvíjí a podporuje společenské a sportovní dění v obcích, vede na webu a fb pravidelně aktualizovaný kalendář akcí, pořádá či spolupřátá akce, organizačně a propagačně pomáhá organizátorům akcí.
- Spravuje, udržuje a zajišťuje půjčovnu vybavení pro občany i jiné spolkové neziskové a lokální akce (stany, lavice, stoly, ozvučení, apod.).
- Sledujte náš kalendář akcí na webu či na facebooku, ať vám nic neuteče. Čtěte na webu náš Ladovník, sledujte nás v obecních tiskovinách či na akcích, kde na sobě míváme „ladovské tričko“. Jsme tu pro vás a rádi!

www.laduv-kraj.cz, [facebook.com/LADUVKRAJ](https://www.facebook.com/LADUVKRAJ)

Ladův kraj v televizi!

V létě se v našem kraji natáčely Cyklotoulky a v září už byly i odvysílány v České televizi. Nicméně zajímavosti z obcí s tipy na výlety si můžete přehrát kdykoliv z našich webových stránek nebo z odkazu zde: <http://www.cyklotoulky.cz/cyklotoulky/stredocesky-kraj/mikroregion-laduv-kraj>

Tip pro běžce – dospělé i děti! Další závod Poháru Ladova kraje

Druhý běh letošního ročníku PLK se koná 19. října od 9:00 v Sokolovně Říčany Radošovice. Více na www.ricany.cz/org/bezdeckyklub/. Jste srdečně zváni!

*Hanka Bolcková, specialista, Ladův kraj,
Dobrovolný svazek obcí*

OSLAVTE VZNIK NAŠEHO STÁTU

28.10.2019 ve 21h

rozeznáme dva zvony na věži pyšelského kostela
již sedmnáctým rokem se připojíme k akci

ZVON MÍRU V ROVERETU

R O V E R E T O

OSLAVTE S NÁMI TOTO VÝROČÍ

V 18,30h SE SEJDEME NA NOVÉ VSI U KAPLIČKY S LAMPIONY
LAMPIONOVÝ PRŮVOD VYJDE K POMNÍKU NA NÁMĚSTÍ.
V HASIČSKÉ ZBROJNICI BUDE VÝSTAVKA A PROMÍTÁNÍ

SDH Pyšely

ZajKov je tu pro nás

Osadní výbor Zaječice a Kovářovice (OV ZajKov) se schází každý měsíc na jednání v zaječické hospůdce Oksford, kam za námi mohou přijít naši sousedé s novými podněty a nápady. Co jsme už řešili?

Jak již víte z minulého vydání Pyšelských listů, snažíme se o rekonstrukci cest recyklátem. Po první cestě se za uplynulé tři měsíce podařilo díky Technickým službám Městského úřadu Pyše-

ly recyklátem zrekonstruovat další cesty, konkrétně V Rákosí a z Kovářovic ke koním a k chatám. Pro další cesty, které budou následovat v příštím roce, hledáme místo ke krátkodobému uskladnění potřebného recyklátu. Mezi dalšími podněty v řešení je například rekonstrukce kapličky v Zaječicích.

Touto cestou bychom rádi vyzvali spoluobčany z Kovářovic a Zaječic,

abyste se připojili k činnosti OV ZajKov: pojdme společnými nápady a silami svoje okolí vylepšit a zvelebit. Pokud chcete pravidelně dostávat zprávy z OV ZajKov, napište na ovzajkov@gmail.com.

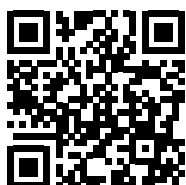
Za OV ZajKov Ondřej Hůlka, předseda

Foto: David Kasl

Povedlo se. Dosud byly recyklátem zrekonstruovány cesty (zleva) Spojovací, V Rákosí (obě Zaječice) a z Kovářovic k chatám.

Aktivita osadního výboru můžete sledovat na facebooku (facebook.com/ovzajkov), ve vitrínách u autobusové zastávky v Zaječicích a návsi v Kovářovicích a také v e-mailu, pokud jste se přihlásili na adrese výboru ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránky u vitrín označených logem osadního výboru.

Vokální těleso Mammas&Mammas vypisuje konkurz na místa 1. a 2. sopranistky a 2. altistky.

Podmínkou je vašeň pro zpěv a pravidelná účast na zkouškách (středa 20-22:00 h, v Zaječicích u Pyšel) a na víkendovém soustředění (jaro a podzim).

V případě, že bez zpěvu nemůžete žít, napište na:

helenka.brazova@gmail.com

Více zde:

<https://mammas-mammas.webnode.cz/news/zpivejte-s-nami/>

Brutus v Zaječicích? OUIÉ!

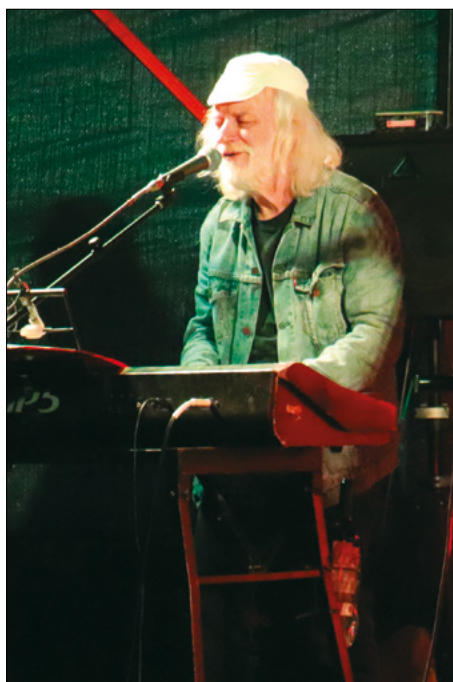
Rolling Stones to ještě nebyli, přesto se Zaječice nesmazatelně zapsaly do mapy bigbítových dějin světa. A nebylo to naposledy! Proč to ale bylo poprvé?

„Když jsem v létě roku 2018 přemýšlel, jakou kapelu pozvat na letošní rok k nám do Zaječic, měl jsem nabídku i od Tří Sester nebo Horkýže slýže,“ vypráví Ondra Hůlka, toho času provozující hospůdku Oksford na hřišti v Zaječicích. Když jeden sen vyprchal, přišel druhý, trochu reálnější – napadl ho Brutus: „Na Brutusu jsem vyrostl. Už jako malý kluk jsem poslouchal tóny téhle kapely za plotem házenkářského hřiště u nás ve Stupně na Rokycansku, abych už jako větší kluk mohl obrazy jednotlivé štace Brutusu v Západních Čechách. A že jich bylo, oujé!“

No a přání a nápad se staly skutečností. Letos 19. července v Zaječicích na hřišti místního Sokola, v dosahu věhlasného Oksfordu, to Brutus rozbalil. A bylo to super, shodli se všichni, kdo tam toho večera byli. Jak říká Ondra, „neznám jinou kapelu, která dokáže hrát na plný pecky více než čtyři hodiny s jednou krátkou pauzou. A to považte, že

kapelník a varhaník Saša Pleska už jede osmé gummy!“

Jó rock and roll, ten mi sílu dá, jak alkohol mou duši objímá... Kapelník a varhaník Brutusu Saša Pleska.

A díky za první sjeté gummy Brutusu v Zaječicích patří nejen organizátorovi, který vzkazuje: „Děkuji všem, kdo se na organizaci a bezproblémovém průběhu akce podíleli. Děkuji Sokolu Zaječice za pronájem hřiště. Děkuji skupině Brutus za bigbítovou osvětu na Benešovsku.“

Co bude dál? Ondra ví: „Pokud byste náhodou nevěděli, kde bude hrát skupina Brutus 12. června 2020, tak skupina Brutus bude 12. června 2020 hrát v Zaječicích. OUIÉ!!!“

*David Kasl, Zaječice
Foto: Miroslav Večera*

Brutus. Znáte Brutus?

Brutus je česká rocková a taneční skupina, která pro svůj styl razí termín pravý bigbít a je považována za legendu českého tancovačkového bigbítu. Skupina vznikla v roce 1966 pod jménem Mandragora v Rakovníku.

V době normalizace byla několikrát nucena činnost pozastavit a vždy ji obnovila pod novým názvem (1973 – Elektronik, 1980 – Brutus, 1982 – Kyklop). Od sametové revoluce vystupuje pod názvem Brutus. V roce 1995 skupina hrála ve filmu Indiánské léto Saši Gedeona, podílí se na sitcomu Comeback, kde fragment songu Zdá se mi tvoří jeho znělku a samotní členové skupiny hrají ve dvou jeho dílech.

Píseň Gorila zní i ve filmu Jana Prušinovského Okresní přebor. Kapela vystupuje ve filmu Tomáše Svobody Dvě nevěsty a jedna svatba – má tam několik známých songů a je i několik minut vidět na venkovské tancovačce. Skupina spolupracovala nebo vystupovala například s legendárními UK Subs, TV Smith, Suzie Quatro, Dr. Feelgood nebo slovenskými Zóna A či No Name.

Obnovujeme tradice: Nedělní otužilecký kosočtverec

Nebylo by současnosti bez minulosti. Zaječický kroužek historiepytců při akademické obci místního Oksfordu pro nás objevuje dávno pozapomenuté obyčeje a vrací jim život dle původních zvyklostí.

Otcové-zakladatelé. První ponor NOKu proběhl 21. ledna 2018.

Desatero zaječického NOKa

(s nokumenickým výkladem)

1. **Podstoupíš alespoň jeden společný ponor v Sázavě na základně NOKů.** (na plavárně Čerčany)
2. **Ponory podstoupíš dobrovolně a na vlastní triko.** (vyjma stavu „nechce se mi“ – v takovém případě může být na tobě ostatními NOKy spácháno mírné násilí na mezi)
3. **Ponory podstoupíš bez ohledu na aktuální počasí a teplotu vody i vzduchu.** (vyjma III. stupně povodňové aktivity; aby mohl být ponor oficiálně započítán do statistiky a sloužil postupu v rámci hodností, nesmí teplota vody v době ponoru přesáhnouti 10 °C; cca)
4. **Ponory podstoupíš oděn v plavecký úbor či prostohadrý.**
5. **Nenecháš jiného NOKa na holičkách.** (rozuměj podáš NOKovi pomocnou ploutev, bude-li ve chvíli ponoru či bezprostředně po něm v ohrožení života)
6. **Bezprostředně před ponorem, při ponoru, a zejména po vynoření se zdržíš jakýchkoli škodolibých poznámek na adresu spoluNOKů.**
7. **Máš právo 1x ročně navrhnouti NOKa do NOKové síně ledu.** (můžeš navrhnouti i sám sebe, budeš-li však zbylými NOKy akceptován, budou tě ostatní NOKové doživotně SamoNOKem titulovat a pro ostatní NOKy se na tebe nebude vztahovati 6. příkazání Desatera)
8. **Jakýkoli spor s jiným NOKem vyřešíš smírně.** (na důkaz čehož se se znešvářeným NOKem pozdravíte zdviženou levicí a pozdravem „Nok s tebou, NOKu“)
9. **Jsi NOK a NOKem zůstaneš.** (nikdy nepodnítiš a nepřipustíš diskusi na téma genderové vyrovnanosti titulu NOK)
10. **Nevezmeš jména Velkého Noka nadarmo.**

Kdy to začalo, je stále předmětem akademických studií, jedno je však možné říci s jistotou: hráz byla protržena a Wim Hof se nestačí divit. Ale začneme pěkně od ledu.

Desatero Božích příkázání či dekalog považují židé a křesťané za příkazy, které Bůh dal lidem jako směrnicí pro způsob života. V bibli jsou vyjmenována dvakrát: poprvé v knize Exodus a podruhé v knize Deuteronomium. Podle Starého zákona předal Bůh dvě desky s příkázáními na hoře Sinaj do rukou Mojžíšových. V evropské kultuře je pak Desatero považováno i mimo okruh náboženství za etické minimum.

Vytesáno do ledu

Zajímavá paralela se nabídla počátkem roku 2018 členům akademické obce nejmladší univerzity v českých mluvících zemích, zaječického Oksfordu. Když se totiž skupina místních badatelů sešla před předposledním víkendem ledna loňského roku při tradičním semináři na téma Co týden dal, co týden vzal, asistent Václav přednesl přítomným poznatky z natáčení celovečerního filmu Bába z ledu. A protože od myšlenky k její realizaci bývá v okolí Pyšel blíž než od pípy k toaletám, slovo dalo slovo a hned v neděli 21. ledna proběhla v nedaleké Sázavě empirická zkouška nabytých vědomostí na vlastní kůži. Křtu ledovou vodou se tehdy zúčastnilo pět otců-zakladatelů vzápětí vzniknuvšího spolku otužilců, kteří uskutečnili historicky první ponor na pláži čerčanských koupadel, jejichž historie se započala psát již v roce 1904.

Proč se tato bohubilá aktivita setkala s takovým ohlasem, jisté není dodnes, o něco jistější ale už dnes je, proč si nořící se akademici zvolili pro své vzniklé sdružení název Nedělní otužilecký kosočtverec. Jednak proto, že za termín společných ponorů si stanovili neděli. Druhak proto, že

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Původní desatero, jak jej byl Velký Nok vytesal do ledu a nechal doplout po Sázavě k čerčanským koupadlům.

noření do ledové vody je tradičně nazýváno otužováním. A třeták proto, že kosočtverec je vzhledem k historii, o níž pojednáme někdy příště, příhodnějším označením než kroužek.

O správnosti zvoleného názvu však akademiky utvrdila událost, k níž došlo během šestého ponoru dne 25. února roku 2018 (i Bůh stvořil svět během šesti dní – sic!). Oně neděle mrzlo tak, že Sázava byla zamrzlá a otužilci museli vysekávat v ledu díru. A tehdy na jedné z ker připadlo vyte-

sané desatero Velkého Noka. Během následného semináře se akademikům věhlasného Oksfordu podařilo desatero rekonstruovat a opatřit nokumenickým výkladem (viz příloha tohoto pojednání). Tímto aktem byla činnost Nedělního otužileckého kosočtverce (zkr. NOK) posvěcena a od této chvíle je jisté, že i ten nejméně racionální počín zrodilví se v zaječickém inkubátoru na objevování poselství minulosti dříve či později získá pevnou oporu v budoucnosti.

Rekordní ponor. Celých 26 NOKů sešlo se 23. prosince 2018 u příležitosti Vánočního ponoru kapra (à propos: teplota vody v době ponoru činila 3,1 °C).

Hodnosti NOKa

Počet ponorů	Hodnost
1	NOK Novic
2–9	NOK Čekatel
10–19	NOK Junior
20–29	NOK Senior
30–39	NOK Hazardér
40–49	NOK Rutinér
50–59	NOK Frajer
60–69	NOK Instruktor
70–79	NOK Profesionál
80–89	NOK Borec
90–99	NOK Ledoborec
100.	automaticky vstup do Síně ledu
100+	NOK NOK / SuperNOK

Zaječický NOK prošel od té doby významným vývojem. Od prvotní pětice otců-zakladatelů dospěl kosočtverec k aktuálnímu počtu bezmála šedesáti NOKů – rozuměj těch, kdo podstoupili alespoň jeden společný ponor v Sázavě při teplotě vody do 10 stupňů Celsia. Ponorů se tradičně účastní NOKové všech věkových kategorií, přičemž ti nejmladší sotva dosahují věku šesti let. Celkem proběhlo již 35 ponorů, plus dva výjimečné a jeden k tomu. Sepsána byla tabulka hodností, jichž mohou NOKové za své ponory dosáhnout (viz příloha tohoto pojednání) a jednou ročně se koná výroční NOKování, kdy je uváděn NOKy vybraný NOK do Síně ledu (prvním byl zvolen Václav, otec myšlenky). Dosavadní rekord pro teplotu vody v době ponoru čítá málo uvěřitelných 0,2 stupně Celsia a akademici se nemohou shodnout, zda to jde ještě níž.

NOKové naplňují motto slavného holandského otužilce a extrémního sportovce Wima Hofa, přezdívaného

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Ledoborci aneb NOK nezná překážek. Ponor 27. února 2019 podstoupilo 18 NOKů při teplotě vody 0,3 °C.

Iceman Hof: „Zastavte se, dýchejte a udělejte z chladu svého přítele a učitele!“ No oni spíše využívají nedělní ponory jako záminku, proč jít i v neděli na studijní půllitr zlatavého moku, ale

do očí vám to z nich nepřízná nikdo. Nebo alespoň skoro nikdo. No možná i přízná, ale nikdo se na to neptá, protože to každý ví. S tím, jak postupně klesají teploty, blíží se nyní čas pro zahá-

jení již 3. sezony ponorů, chviliek přátelství a poznávání hranic odolnosti lidského organismu. Máte-li chuť se naučit více o sobě a posloužit jako podklad pro další vědecké bádání, jste srdečně zváni každou neděli v odpoledních hodinách na společné ponory na čerčanských koupadlech. Sezona začíná ve chvíli, kdy teplota vody v Sázavě klesne na minimálně 10 stupňů Celsia. Jak praví NOKové: Nok s námi, my NOKové!

prof. Wenzel von Kreuz, Ph.D., NokBA, proděkan fakulty antropologických studií, Univerzita Oksford, Zaječice

Pozn.: Časy ponorů vizte s předstihem na stránkách NOKu na facebooku: www.facebook.com/zajecickyNOK. Veškeré statistiky a obrazová dokumentace ponorů i doprovodných akcí, jako je například Vánoční ponor kapra, jest k nahlédnutí v kronice v zaječickém Oksfordu. Hleďte černou skříňku nebo vstupte v županu.

Foto: archiv NOKu

Duhový ulice?!

Tak sem se doslechla, že prej pohazujete kolem Oksfordu vajgly. Co kolem Oksfordu, i prej kolem hřiště. Tfuajtajl, k vám bych teda domu na návštěvu nechtěla! Co sem se ale nedoslechla, je osud tý petice proti koncertům. Tak nevím, jestli už nejsem úplně hluchá, nebo jestli to byla kachna. No uslyšíme...

Co sem se ale doslechla určitě, že prej se lidem nelíběj popelnice. A to je fakt blbý, protože jich teď maj fakt celkem dost. No považte: černá na komunál. Hnědá na bio. Žlutá na plasty. Modrá na papír. Hustý. Jako za mě dobrý, třídit proč ne, že jo? Jenže voni si to lidi strkaj za plot. Jako k plotu, ven. Na ulici, jestli mi rozumíte. Kdyby jenom tehdy, když to pan Pedersen a jeho kukaboys vyvázej. To bych ani neslechla. Jenže voni to tam maj pořád. Fakt. Celej den, celej tejdén, prostě furt. Jako někomu se to líbit může, že jo. Je to takový veselý, no ne?

Jenže lidi, vono to zase tak pěkný není. Ty barvy sou škaradý. A navíc: když tu popelnici naplníte, jako že se to stát může, a vona nejde dovřít – tak víte, co se taky stává? Že fouká. Jako vítr. Někdy i dost. Už vám to dochází? Já vám to povím: když fakt fouká, tak se to někdy taky rozfouká. Jako ten obsah tý popelnice. To pak pěkný není ani omylem. To je pak totiž bordel všude kolem. A jeden, aby uklízel ZajKov imrvére. To jako chcete? Fakt se vám ty popelnice nevejdou za plot? Ale jako ne do ulice, ale na druhou stranu?

ZAJEČICKÁ SLECHNA

Hele, nechci vám do toho strkat slechy, je to vaše věc, že jo. Tak se s tím poperte a pomáhej vám Marius, já už totiž musím zase skákat. A kdyby zas něco, tak sem jedno velký ucho ;)

P.S.: A když už sem se zasekla u těch popelnic: taky sem se doslechla, že některý lidi v ZajKově strkaj do těch hnědejch plasty, polyš, petky, komunál... no ty krásu – bio jak já divočák! Jako to mi málem hanbou vypadaly chlupy na zadeli. No nic, du blejt, tak pa.

Nábor: Staň se výjimečným!

Pro světový ohlas a velký společenský vliv vyhláší zaječický gang ZZ Corps Bandidos locales nábor nových členů.

Požadujeme:

- Vlastnictví mopedu zn. Korado.
- Vyšší IQ než je obsah motoru vlastněného mopedu zn. Korado.
- Smysl pro jemný humor anglického typu.
- Znalost minimálně jednoho světového jazyka (ČJ, SJ, AJ apod.).
- Lásku k nebezpečí a dobrodružství.
- Časovou flexibilitu a rodinnou bezohlednost.
- Finanční a emoční nezávislost.
- Pozitivní vztah k alkoholu.
- Dodržování dress kódu.
- Zálibu v porušování pravidel a zákonů.

Nabízíme:

- Příslušnost ke gangu rodinného typu.
- Výlety a trestné výpravy po blízkém i vzdáleném okolí.
- Adekvátní podíl na kořisti a zážitcích.
- Pohyb na čerstvém vzduchu.
- Zábavu na úkor ostatních.
- Adrenalinové stavy.
- Možnost zanechání dojmů a genetických stop doma i v zahraničí.
- Konzultace při výběru a vyladění mopedu zn. Korado.
- Zlepšení technického přehledu, manuální zručnosti a jemné motoriky.
- Zvýšení respektu a pocitu výjimečnosti.
- Zázemí alma fater gangu v Oksfordu v Zaječicích.

Nástup možný. V případě svého zájmu pošlete zprávu na adresu zzcorps.bandidoslocales@gmail.com. V případě našeho zájmu Vás budeme kontaktovat.

Poznámka: Ve vlastním zájmu nedoporučujeme účast v náboru voličům KSČM, SPD, ANO, Zemana apod.

Trestní bezúhonnost není podmínkou.

Posadte se U Hrocha

O obnově jedné studánky v Kovářovicích, odkud blešivec potoční vzkazuje: Má to smysl, pánové!

Posezení. U studánky U Hrocha už si můžete pohodlně odpočinout.

Zaječice, Kovářovice a jejich okolí mám moc rád. Trvalé bydliště zde sice mám až od svých dvaceti, ale vyrůstal jsem tady a i v pozdějším věku jsem tu strávil většinu víkendů, prázdnin a volných chvil. A mám taky moc rád místní krajinu: lesy, louky, remízky a všemožné staré cesty, které se často používají stovky let, i když spousta z nich už, bohužel, vede odnikud nikam.

Na jaře letošního roku jsem se po letech (při svém občasném, volnočasovém toulání se po okolí s batohem a foťákem) dostal ke studánce, která leží

v lese po cestě z Kovářovic na Mirošovice. Často se jí říká U Hrocha, tak se totiž jmenuje les, který je poblíž. Přestože se nachází na hezkém a zajímavém místě a obyvatelé okolních chat ji stále využívají (v současné podobě již po dobu čtyř generací, dle tvrzení jednoho z chatařů), je v dost špatném stavu.

Jdeme na to

A tehdy se stala věc, která mě moc potěšila. Po pár dnech jsem se sešel se svým dobrým kamarádem Lukášem Sadeckým a zjistili jsme, že nás oba, nezávisle na

sobě, napadlo, že bychom mohli studánku a její okolí opravit a uvést do použitelnějšího stavu. A tak jsme se do toho, jak nám čas dovolil, pustili.

Práce na obnově jsme si rozdělili do dvou částí: obnova okolí studánky a oprava (spíše přestavba) studánky samotné. První část je již víceméně hotová, ke studánce jsme vyrobili novou lavičku, prý u studánky kdysi bývala, i když já osobně ji nepamatuji. Lavička je z dubu, za něž tímto děkuji panu Maršálkovi z Dolní Lomnice. Taky jsme ke schůdkům od studánky přidali nové zábradlí, to je pro změnu vyrobené z letošní zaječické májky a udělali několik úprav okolí, především přehrazení blízkého potůčku, čímž jednak vznikl nový můstek pro zvěř, která zde má veks, a jednak také malá tůňka, která i v suchu a horku drží vodu o několik dnů déle než potok samotný.

Je ta voda pitná?

Druhá část nás čeká v nejbližších týdnech a bude náročnější: studánku samotnou bude třeba přestavět do takové podoby, aby z ní mohli přímo pít i lidé, což v současnosti není možné (tedy je, ale nedoporučoval bych to). V praxi se bude jednat o výměnu přítokové roury a o podstatné snížení roury odtokové a také o celkovou opravu vyzdění studánky. Jako poslední úkol přijde na řadu nová stříška, což už ale bude spíš taková třešnička na dortu.

Letos na jaře, než jsme vůbec s nějakými pracemi začali, jsem měl v plánu odebrat ze studánky vzorek vody a poslat jej na rozbor, ale poté jsem ve studánce, pod listím, objevil malou populaci blešivce potočního, což je koryš, který je u nás relativně vzácný a který je také extrémně citlivý na čistotu vody. Svou přítomností mi ihned odpověděl na otázku o kvalitě vody, o tom, zda se do ní nesplachují nečistoty z polí, a o tom, zda to celé má smysl. Má. A já moc doufám, že se nám vše povede podle plánu.

*Jakub Špičák, Zaječice
Foto: Jakub Špičák*

Rozbor netřeba. Blešivec potoční je spolehlivým indikátorem čistoty vody.

Zprávy ze Sokola Zaječice

Počasí nám bylo během letošního léta nakloněno, chtělo by se říci. Díky přeci jen bohatšímu přídeľu vody shůry podařilo se nám udržet stav fotbalového hřiště v ucházející (na naše poměry) kondici a ani červencový „megakonzert“ Brutusu na tom nic nezměnil.

Vyčistili jsme zakoupenou nádrž od melasy na přečerpávání vody z vrtu a zachycování dešťové vody z hospody, takže je připravena plnit svůj účel. Od města Pyšely zapůjčenou stavební buňku jsme uzpůsobili jejímu využití coby šatny hostů a elektrifikovali ji.

Díky zejména Standovi Hruškovi jsme vybourali venkovní zeď a osadili dveře, takže hosté mají sprchy takřka za rohem. Zbývá jen venkovní průchod mezi oběma objekty zastřešit.

Během prázdnin jsme dokončili výběr a jednání se zhotovitelem plánovaného vrtu na získání vody pro závlahu hřiště. Počátkem roku 2020 nás tudíž čeká jedna z největších investic Sokola za poslední roky, ale věříme, že díky

ní se nám podaří zlepšit podmínky pro sportování nejen fotbalistům, ale i dalším obyvatelům Zaječic a Kovářovic. Další zásadní práce spojené s revitalizací trávníku plánujeme na léto příštího roku. Díky účelové dotaci od města Pyšely do konce roku provedeme také výměnu oken na budově hospody a rekonstrukci odpadů tamtéž. Za příspěvek od obce děkujeme.

Sokol Zaječice jsou ale především sportovní oddíly – co se v nich odehrálo v uplynulém čtvrtroce a jaké jsou plány na nadcházející období?

Fotbal muži: Stejně jako každý rok jsme do sezony vstupovali s jasným cílem: radost ze hry. Jak však každý sportovec ví, s dobrými výsledky roste chuť a spokojenost ze hry. A tak bychom rádi přidali i umístění na pomyslné bedně. První zápas sezony ale proběhl jako vždy. Již přes deset let se totiž nepovedl vyhrát a letos tomu nebylo jinak. Prohra 5:1 proti v deseti hrajícímu celku nikoho nepotěšila a nepřinesla

vůbec nic pozitivního. O to větší byla motivace uspět v dalších zápasech – a to se naštěstí povedlo. Tři výhry v řadě dopomohly k aktuálně druhému místu v tabulce a ztratě jednoho bodu na vedoucí celek z Václavic. Pevně věříme, že v následujících týdnech budeme pokračovat na vítězné vlně a budeme i nadále prohánět špičku 4. třídy.

Fotbal děti: Letos nově vznikla mladší přípravek, která má dobře našlápnuto a doufáme, že jim to vydrží. Dívčí družstvo postoupilo ze starší přípravy do mladších žáků. Samozřejmě to holky mezi klukama nemají jednoduché, ale zase jim nedají nic zadarmo – když udělají chybu, tak je hned ztrestají. Holky mají velké ambice a chtějí to dotáhnout co nejdál. Díky spolupráci se Slavií Praha se mají možnost kariéru posunout. Naše motto trenérů je motivovat děti zábavnou formou, a ne být ambiciózním trenérem, který se soustředí na výsledky. V případě zájmu neváhejte a přijďte si s námi potrénovat, budete vítáni!

Florbal: I v letošním školním roce pokračuje v pyšelské Sokolovně kroužek florbalu, který organizuje Sokol Zaječice. Během prázdnin jsme doplnili florbalové vybavení jako míčky, hole a brankářskou helmu a vše je připraveno na novou sezonu. Letos bohužel pokračujeme jen v úterý. Nižší zájem o čtvrtěční termín, ohromný přetlak kroužků v tělocvičně a omezené kapacity trenérů – to vše vedlo ke zrušení čtvrtěčního florbalového termínu. I tak navštěvuje florbal více než 30 dětí. Pro menší sportovce z 1. až 3. tříd odstartuje sezona v úterý 1. října v 15:30 a pro starší florbalisty o hodinu později. Kromě pravidelných tréninků se chceme také v této sezoně zúčastnit několika turnajů. Naši florbalisté jsou opět přihlášení na turnaj Základních škol ČEPS cup, kde máme nemalé cíle: věříme, že i letos se v okresním kole proboujeme do finále!

Přípravka jede. Na turnaji v Čerčanech skončili naši nejmladší fotbalisti na skvělém 2. místě za Benešovem. Paráda!

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Nohejbal: Vzhledem k množícím se zájmům, ať to jsou mopedy Korado nebo softball, jsme se letos k nohejbalu sešli jen párkrát. Přes zimu máme v plánu opět chodit do čerčanské tělocvičny, a to každé pondělí od 20:30 hodin. Pokud byste se k nám chtěl někdo přidat a třeba se naučit nové finesy, stavte se v zaječickém Oksfordu a domluvíte se s Ondrou Hůlkou.

Běh na lyžích: Nejmladší oddíl Sokola má za sebou druhou schůzku, první

před nadcházející sezonou. Celkem čítá již 19 dospělých lyžníků, vrcholem letošní sezony bude tradičně start na Jizerské 50. V rámci příprav proběhne zkraje příštího roku soustředění v Jizerských horách a dle sněhových podmínek budou probíhat společné i individuální tréninky jak v okolí Zaječic a Kovářovic, kde se o tvorbu stop postará (dá-li sněžný Buran) předseda oddílu Vláda Douša, případně postaru čestný předseda Jaroslav Vejmelka, tak při výjezdech po okolí. Oddíl díky příspěv-

ku od Sokola zakoupí potřebné vybavení pro kvalitní mázu a zkušený lyžník pomohou začátečníkům s technikami jízdy – Vláda Douša se soupaží, Jaroslav Vejmelka s klasikou. Věříme, že pokud na loukách mezi Zaječicemi a Kovářovicemi projedeme stopy, budou kolemjdoucí sousedé ohleduplní a procházet se budou mimo ně – za to předem díky.

Informace o dění v Sokolu Zaječice naleznete na www.sokolzajecice.cz nebo na facebooku (Sokol Zaječice z.s.).

První soustředění aneb S fotbalem v Jizerkách

Tak máme za sebou první soustředění našich nejmenších fotbalových nadějí: teď už mladších žáků a přípravky! Proběhlo 21. až 25. srpna v Jizerských horách, v Pasekách nad Jizerou. Odjížděli jsme v 7:50 ze Senohrab vlakem do Tanvaldu a odtamtud objednaným autobusem do Penzionu u Pašeráka. Cesta vlakem trvala čtyři hodiny včetně několika přestupů a pak autobusem asi 35 minut na penzion. To samé naopak 25. srpna při návratu. Radek Zamrazil nám odvezl a přivezl bagáž dodávkou, za což mu patří velký dík. Měli jsme to o dost jednodušší.

Celkem nás jelo 19 dětí a čtyři dospělí (2 certifikovaní trenéři, 1 asistent trenérů a 1 zdravotník). Za průběh cesty musím pochválit všechny děti, protože byly bez výjimky naprosto ukázněné a co se řeklo, tak bylo. Díky všem rodičům za jejich perfektní výchovu!

Hned po příjezdu na penzion jsme se ubytovali, zašli na oběd a začali dodržovat tréninkový harmonogram. Denní rozpis byl neúprosný, jak se na fotbalové soustředění sluší: v 7 hodin budíček, v 7:15 ranní běh (350 metrů do velmi prudkého kopce, a to doslova), v 8 hodin snídaně, od 9:30

do 11:30 trénink, ve 12 hodin oběd, ve 14:15 konec polední pauzy, ve 14:30 svačina, od 15 do 17 hodin trénink, v 17:30 první večeře, od 18:30 vycházka a různé hry, ve 20 hodin druhá večeře a ve 21 hodin večerka.

Po dvou dnech jsme dopoledne vyrazili našim autobusem na výlet, přeci jen bylo potřeba si dát lehkou pauzu, aby se děti fyzicky neuvařily. Vyrazili jsme do Harrachova na Mumlavské vodopády. Opět vše proběhlo super, vodopády nádherné.

Poslední večer jsme si užili. Jeden z trenérů rozpoutal vodní válku a nastal armagedon. Na penzionu jsme měli k dispozici velký bazén, který se stal zdrojem nabírání vody. Následným terčem byl kdo jiný než trenér. Co vám budu povídat, na trenérovi nezůstala nit suchá a děti skoro bez namočení. Není divu, 19 dětí je 19 dětí – to by nedal asi nikdo z nás. Po vodním boji se všichni usušili, převlékli a šli jsme rozdělat oheň na opékání buřtů. Opět musím pochválit všechny děti, byly úžasné. Po buřtech měly děti volno a rozhodly se, že si udělají malou diskotéku. Tolik srandy jsme si dlouho neužili – bylo to naprosto úžasné. Večerka v tu chvíli byla až ve 22 hodin.

Poslední den ráno jsme dali standardní běh, snídani, balení věcí, rozdali svačiny a nastal čas odjezdu. Jak jsem už psal, cesta domů opět našim

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

autobusem na nádraží a odtud vlakem až do Senohrab. Děti opět úžasné po celou dobu cesty. V Senohrabech jsme v 15:50 předali všechny ratolesti ve zdraví úžasným rodičům, kteří nás ve všem na sto procent podporují – za to i jim velké díky.

Zážitků bylo hodně, nelze je však všechny popsat, tak jen ve stručnosti takto. Na závěr bych rád ještě jednou poděkoval všem zúčastněným na prvním soustředění zaječických mladších žáků a přípravky, velký dík patří také: trenérovi Honzu Kapinosovi, asis-

tentovi trenérů Radku Zamrazilovi a zdravotnici Andree Hruškové, naší velké podpoře pro nejmenší.

*Zdeněk Hladík, hlavní trenér,
Sokol Zaječice
Foto: archiv*

Rodinné centrum Zajíček

Jaká je naše škola?

RC Zajíček působí v Zaječicích již 10 let. A mnozí nás znáte díky dětskému klubu a předškolní přípravě. Už jsme v Pyšelských listech psali, že Zajíček vznikl z iniciativy rodičů, jejichž děti se nedostaly do mateřské školy. Za

dobu našeho působení jsme se rozrostli a utvrdili se v tom, že děti chceme vzdělávat v přátelském a rodinném prostředí. Někteří nás znáte pouze jako objekt sousedící s fotbalovým hřištěm a možná si kladete řadu otázek. My jsme za ně rádi, a protože není vždy

příležitost k osobnímu kontaktu, rádi bychom vám blíže představili naši rodinnou školu. A hned tu máme první otázku.

Proč si říkáme rodinná škola?

Protože naše skupina školáků čítá v průměru 20 dětí, tedy ono rodinná vychází z naší velikosti, která nám navíc umožňuje skutečně velmi intenzivní spolupráci mezi učitelským týmem, rodiči a dětmi. Spolupráce a každodenní komunikace je pro nás základ, protože se domníváme, že osobnost dítěte v její plné šíři se nevejde do jedné kolonky v žákovské knížce nebo na vysvědčení.

Jak u nás vypadá vyučování?

Děti jsou rozděleny na dvě skupiny: na první a druhou třídu a třetí až pátou třídu. Tyto dvě skupiny se nezřídka propojují na projektovém vyučování, nezřídka pracují odděleně dle věku, často samostatně. Tato organizace vychází z potřeb vyučovaných předmětů a z potřeb projektové-

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

ho vyučování na různá témata, která si žádají vysokou míru samostatné práce dětí, jejich prezentační schopnosti a celkově práci na vlastních kompetencích. Skupinku prvňáčků doplňujeme podle počtu odchozích páťáků, ve školním roce 2019/2020 k nám nastoupilo pět nových prvňáčků, přičemž všichni přešli z dětského

klubu, což ovšem není podmínka, jen letošní shoda náhod.

Známkuje se u nás?

Ne. Důraz klademe na slovní hodnocení, které nám umožňuje lépe popsat individuální pokroky i prostor ke zlepšování každého dítěte. Ale protože nežijeme mimo realitu, tak páťáci do-

stávají ke slovnímu hodnocení i známky, aby si zvykli na přechod na základní školu či gymnázium.

Máme „rodičáky“?

Ano, u nás si školáci říkají Sovičky, takže máme „sovičáky“. S rodiči, ale i dětmi se dále setkáváme na tzv. tripartitách, kde dítě, rodič a učitel společně tvoří dohodu, která je nejen o učivu, ale také o měkkých dovednostech a dalších kompetencích.

Máme rozvrh?

No jasně, stejný jako na každé jiné základní škole. I pro nás je závazný Rámcový vzdělávací plán. Předměty však máme přizpůsobeny potřebám projektového vyučování, které je doplněno o tzv. centra aktivit. Děti pracují ve skupinách a téma projektu zpracovávají různým způsobem a výsledkem jsou prezentace dětí, které představují na společném setkání rodičům. Ještě dnes v nás doznívá loňské poslední téma Vzhůru do nekonečna a ještě dál, v němž se probádal vesmír, a už se těší-

Počátky softbalu v Zaječicích

Tak se nám v Zaječicích začal o těchto prázdninách rozmáhat takový nešvar. To se vám sejdou na hřišti malí i velcí lidé všech pohlaví, ras i vyznání, rozdělí se do dvou skupin a na pažit rozmístí kusy umělého trávníku, kterým říkají mety. Jedna skupina rozestaví se pak po hřišti, přičemž vždy jeden z nich stojí na metě a ostatní někde mezi. Ten uprostřed chopí se koženého míče velikosti chlapácké pěsti a hodem spodem vrhá jej ku metě, již říkají „domácí“, kde tou dobou třímá jeden z protivníků dřevěnou hůl, již zovou páłka; tvaru jest útlého, přičemž od úchytu se její tvar rozšiřuje. Jakmile se míč ocitne nad „domácí“ metou ve výšce mezi kolena a ramena pálkaře, ten hbitě máchne ve snaze míč udeřit a vyslat jej co nejdále do pole před sebou. Povede-li se mu to, dají se jeho soupeři v poli do pohybu

směrem k odpálenému míči ve snaze zachytit jej ze vzduchu, pročež by pálkař odešel „vyautován“, nebo se míč snaží alespoň co nejrychleji polapit ze země a následně co nejrychleji hodit strážci první mety, čímž by meta byla uzavřena a pálkař byl taktéž „vyautován“. Nepodaří-li se to hráčům v poli a pálkař zašlápne metu jako první, nastupuje další pálkař a stejným způsobem snaží se posouvat po metách v poli vpřed zpět na metu „domácí“, čímžto připíše teamu svému bod. Po předem stanoveném počtu autů vymění si soupeřící teamy strany, takže ti v poli chopí se postupně páčky a ti dosud odpalující rozmístí se v poli. Aktivita tato spojena jest s mnohým hlukem, kterýžto vzniká křičením povelů na spoluhráče. Mnohé hádky vedou se rovněž nad pravidly, jež jsou nejasná, neb pro většinu zúčastně-

ných neznámá. Zázrakem odehrává se vše pouze v rovině slovní a k vážnějším potyčkám ani šarvátkám během klání nedochází. Jak bylo zjištěno v místě dění, hráči účastní se hry zcela dobrovolně a aktivitu tuto si pochvalují, neb ducha sportovního rozvíjí a dětem pozitivní příklady přináší. Jak jsme se rovněž dozvěděli od nejmenovaných zdrojů z vedení místní sportovní organizace, jež se Sokol Zaječice zove, jest tento v našich končinách nový sport zřejmě předurčen stát se tradičním a vyloučena není ani jeho organizovanější podoba. O vývoji této novinky, již v civilizovaném světě říkají „softbal“, budeme ctěné čtenáře Pyšelských listů i nadále informovat.

David Kasl
reportér v. v.

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

Kovářovice
28. září 2019

U příležitosti posvícení
Vás srdečně zveme
na vysvěcení kapličky.

PROGRAM:

13:00 Zahájení
14:00 Vysvěcení nově
opravené kapličky

K poslechu bude hrát
dechová hudba
„Jarda Fanda“.

Občerstvení zajištěno.

Všichni jste srdečně zváni.
Obyvatelé Kovářovic

me na konec září, kdy se setkáme nad výsledky práce tématu Les.

Učíme se cizí jazyky?

Samozřejmě, stejně jako ostatní předměty, tak jak je znáte z rozvrhů vašich dětí.

A co výlety?

Pravidelně každý týden jezdíme na výlety, které pojmáme jako exkurze v rámci projektového vyučování, a jsou tak pro nás jeho prodloužením.

Kdo v Zajičku učí?

Jsou to pedagogové? Ano, někteří, jiní přešli ze svého zaměstnání, další mají dvě zaměstnání. Člena učitelského týmu si totiž vybíráme podle schopností daného člověka a jeho přístupu a lásce k dětem, nikoliv jen podle diplomu.

Na závěr bychom rádi doplnili, že je skvělé a jsme vděční, že se můžeme podílet na výchově a vzdělávání našich dětí.

Prostřednictvím tohoto článku také moc zdravíme všechny děti, které ze Zajička již vyšly a slaví své úspěchy na víceletých gymnáziích či na druhém stupni základních škol, ať už v Praze, nebo na Benešovsku.

Tým RC Zajiček

Foto: archiv RC Zajiček

BOROVÁ LHOTA

Lhoťácký sraz

Ve dnech 5. – 7.7.2019 se konal sraz „Lhoťáků“ v jižních Čechách v malé obci Lhota pod Horami, která je součástí obce Temelín. Tato vesnička obdržela své přízvisko zřejmě díky svému umístění na úpatí Píseckých hor nebo podle nedalekých zlatodolů na vrchu Kometa, jak jsme se dozvěděli od místních občanů. Vesnička měla již v patnáctém století několik stavení – gruntů a později patřila pod hlubocké panství. V minulém století zde byl čilý vesnic-

ký život, kdy v místním hostinci hrál ochotnický spolek JARO divadlo, byla zde obecní knihovna, obchod i kovárna. V současné době je zde jen několik původních selských usedlostí a návesní kaple. Novější stavbou je hospoda „Pod hrází“ za malým rybníkem se dvěma bowlingovými dráhami, nedaleký tenisový kurt a fotbalové hřiště a toto slouží i temelínským lidem a širému okolí. Vede sem železnice z Vodňan do Týna nad Vltavou a další pěkně udržované

BOROVÁ LHOTA

cesty. Tolik k místu, kde se konal sraz. Aby se mohl uskutečnit, a to poprvé v jižních Čechách, a reprezentovat tak kraj i jeho památky, dalo dost práce, jak po stránce organizační, tak finanční a řemeslné. Díky obci Temelín a její podpoře se mohli občané ze Lhot českých i slovenských zde setkat a pobavit se mezi sebou v pěkném prostředí. Někteří se setkávají pravidelně, jiní, jako třeba my, občas nebo po několika letech. Už od čtvrtka 4.7. se účastníci, hlavně ti z velké dálky, sjížděli do hlavního areálu srazu, kde byl také kemp. Zde se konalo veškeré dění – jak kulturní, tak i pohostinské a o všechny bylo dobře pečováno. V pátek na zahájení nechyběli ani strakoničtí dudáci. Během akcí připravili pořadatelé pro zájemce exkurze do jaderné elektrárny. V sobotu program pokračoval a vyvr-

cholením byl slavnostní průvod všech zúčastněných zástupců Lhot a jejich představováním odkud přijeli a jaké jsou ty jejich vesničky. Zástupci Borové Lhoty šli v průvodu se svým praporem a pochodovalo se jim dobře, protože

hned za nimi šli krojovaní zástupci ze Slovenska s muzikanty a zpěváky. Také se nám líbilo, jak někteří měli vtipná trička, např. z Husí Lhoty, Beraní Lhoty i se svým dvounohým beranem. Zástupci Králové Lhoty jeli na motokolo-loběžkách v královských úborech. Důstojně kráčeli mniši v kápích z daleké Mnichovej Lhoty. Bylo veselo a přispěla k tomu i pořadatelská občerstvovací stanice při celém průvodu. V areálu pak v programu vystoupily taneční soubory od dětí po dospělé a vyhrávala kapela. Účastníci z Borové Lhoty, a bylo jich celkem 18, už nyní nad fotografiemi vzpomínají na hezky prožité dny na jihu Čech. Příští jubilejní sraz se bude konat v r. 2020 na Slovensku v Mnichovej Lhotě a jsme na něj srdečně zváni.

Boh. Nádvoříková

Poděkování za výlet

Ve středu 18. září se jedenáct účastníků z Borové Lhoty vydalo společně s dalšími „Pyšeláky“ na zájezd do jižních Čech. Velmi se jim zde líbilo a od poučné prohlídky Jaderné elektrárny Temelín, návštěvy dvou hezkých měst Týn nad Vltavou, Bechyně a hezkého zámku Mitrowicz v Kolodějích. Poděkování tak patří všem, kteří tento zájezd připravili, hlavně paní Horké. Všichni se už těší na další akce a výlety, které připravuje Klub seniorů.

Nádvoříková Bohumila

SLADKÁ POZVÁNKA

V sobotu 26. 10. od 14.00 se na Borové Lhotě opět na návsi u kapličky uskuteční kulinařské setkání.

„PALAČINKOBRANÍ“

Srdečně jsou zváni všichni, kteří přinesou své sladké či slané pochoutky, nebo jen budou hodnotit a ochutnávat.

Motocykly a pohoda

Pohodové a veselé zakončení léta i prázdnin zažili občané Borové Lhoty v sobotu 31. srpna 2019. Na návsi se sešlo plno příznivců motocyklového sportu, aby povzbudili účastníky „Pohodové jízdy okolo Žebrova“. Tak se totiž letos nazývala projížďka i zdolávání překážek po okolních lukách v lokalitě Žebrov, které se zúčastnili mladí i starší na svých moderních i starých motocyklech. K všeobecnému veselí přispěl opět Toník v komářím převleku na svém bzučícím stroji. Celá akce se velmi vydařila, všichni účastníci obdrželi pěkné medaile a věcné ceny, které pro ně přichystal kolektiv organizátorů – spoluobčanů.

Boh. Nádvorníková

ŠKOLA A ŠKOLKA

A je to!

Pyšelská základní škola se stala další dominantou Pyšel. Je vskutku k nepřehlédnutí. Jak se to stalo? Od roku 2014 prošla škola zásadními změnami – díky získané dotaci městem Pyšely došlo k zateplení a odizolování budovy, vyměnila se střešní krytina, stará a již netěsnící okna se vyměnila za plastová a škola dostala nový kabát v podobě nové fasády. Pak si rok odpočinula a díky další dotaci proběhla rozsáhlá rekonstrukce původní budovy a přistavěla se další. Tím se zvýšila kapacita až na 500 žáků. Během rekonstrukce jsme pobývali v nedalekém objektu, který dříve sloužil jako obchodní dům a který nechalo město Pyšely přestavět pro naše účely, tedy výuku žáků. Nejhorší bylo stěhování z a do hlavní budovy. Ale všechno dobře dopadlo a nyní máme ve škole krásné prostředí – žáci pro výuku, zájmové a mimoškolní aktivity, zaměstnanci mají důstojné zázemí v prostorných sborovnách a kabinetech. Více o této etapě se dočtete v Pyšelských listech číslo 117, str. 8 a 126, str. 4, které jsou zveřejněny na webových stránkách Pyšel.

Díky další dotaci, kterou město Pyšely pro školu získalo v roce 2018, je škola nadstandardně vybavená. Jedná se o odborné učebny. Dovybavila se učebna fyziky a chemie, cvičná

kuchyňka, zcela nové vybavení získala jazyková učebna, počítačová učebna, školní dílna. Na terase přibýly truhlíky pro pěstování dřevin pro jejich další výsadbu v Pyšelích. V keramické dílně lze nově využívat hrnčířský kruh, pec na fusing skla. Protože všechno není nutné využívat pouze při výuce, hledám lektory nejrozumnějších zaměření, kteří by byli ochotni ve škole vést nějaký kroužek. Především bych uvítala lektora pro rukodělný kroužek, aby se žáci cvičili ve zručnosti. Aby věděli, jak se které nářadí jmenuje a k čemu slouží, aby si později věděli rady v různých situacích, kdy jim tyto znalosti a dovednosti přijdou vhod. Ale i kroužek programování s využitím 3D tiskárny nebo jiný kroužek s využitím počítačů by byl také prima.

Pyšelská základní škola dostala vše, co právě potřebovala – zrekonstruovat, přistavět a vybavit. Jménem současných i budoucích zaměstnanců, žáků a jejich rodičů děkuji za tento skvělý počín především bývalému panu starostovi Stanislavu Vosickému, který má na tom všem největší zásluhu. Kdybych začala děkovat všem dalším lidem, kteří se podíleli

ŠKOLA A ŠKOLKA

na této několikaleté anabázi, popsala bych několik stran a nejspíš bych na někoho zapomněla, a to nechci. Přesto vám všem chci touto cestou ze srdce poděkovat, protože to bylo opravdu náročné a výsledek je skvělý. Pyšelští školáci mají a budou mít dlouho krásné místo pro vzdělávání, které bude jistě sloužit i budoucím generacím stejně dobře, jako sloužila škola dříve. Moc si toho vážíme. Na závěr bych ještě uvedla pár čísel.

Etapa zateplení, odizolování suterénu, výměny oken a střešní krytiny, nová fasáda (2014/2015):

- Dotace EU (OP Životní prostředí) – 5 018 420, – Kč
- Dotace SFŽP (Státní fond pro životní prostředí) – 295 201, – Kč
- Vlastní zdroje – 2 718 518, – Kč
- Celkem – 8 032 139, – Kč
- Rekonstrukce, přístavba a nástavba školy (2016/2017):
- Dotace MF (Ministerstvo financí) – 45 899 982, – Kč

- Dotace SK (Středočeský kraj) – 6 515 246, – Kč
 - Vlastní zdroje – 14 593 604, – Kč
 - Celkem – 67 008 832, – Kč
 - Vybavení odborných učeben (2019):
 - Dotace IROP (Integrovaný regionální operační program) – 5 387 859, – Kč
 - Vlastní zdroje – 1 259 668, – Kč
 - Celkem – 6 647 527, – Kč
- Fotografie zde: https://selkin.rajce.idnes.cz/Foto_skola_2016_17_rekonstrukce/

*Mgr. Iva Niklesová,
ředitelka školy*

Děti na návštěvě u Hasičů

Návštěva ve čtvrtek 12.září 2019, u profesionálních hasičů v Benešově, předčila očekávání dětí. Bylo tam spoustu věcí k vidění a výklad skutečných hasičů je pro děti velmi zajímavý. Bezprostřední blízkost především techniky je pro děti vskutku nevšedním zážitkem. Pomyslnou tečkou za skvělou a poučnou návštěvu je zahoukání a zablikání na rozloučnou. Mnoho dětí odjíždí s touhou, stát se hasičem.

Ilona Kryzánková

Rozloučení s předškoláky – Pohádkový les 2019

Školní rok 2018/2019 pomalinku končil, bilancovali jsme, loučili jsme se s našimi budoucími prvňáčky...Děti byly úžasné, tři roky uběhly jako voda.

Ve čtvrtek 30.května jsme se,opět jako v minulých letech, sešli v Oboře. Les, který dobře známe, byl na pár hodin zcela jiný – děti ani jejich rodiče ho nepoznávali. Byl plný pohádkových postav, které měly pro děti připravené úkoly. Děti si

vyzkoušely tělesnou zdatnost, znalost lesa a pohádek, ověřily si svou zručnost, aj...

Na školkové zahradě nás čekalo, po návratu z lesa – sladké pečení, ovoce, buřtíky na grilu.

Hudba ze zahrady byla slyšet široko daleko...to jsem zpívali a tančili za doprovodu zpěvačky Kateřiny Ševidové a jejího kolegy. Bylo to moc prima odpoledne.

Přejeme všem dětem, které nastoupily do 1.třídy ZŠ a jejich rodičům, ať se jim daří.

Za všechny Ilona Kryzánková

Tělocvičná jednota Sokol Pyšely pozvala hostující Divadelní soubor Ludvíka Němce Bystřice z. s.

Všichni jste srdečně zváni na komedii **Postel pro anděla.**
Představení se uskuteční v sobotu
16. 11. 2019 od 19 hodin.

Slovo o souboru

Začátek souboru je doložen zápisem v obecní kronice z roku 1874. První pokusy o divadlo v Bystřici však prý měly být o něco starší, snad už z doby K.H.Máchy, který hrál v r.1832 divadlo v nedalekém Benešově. Vlastní vývoj souboru byl velmi pestrý ve střídání kvality i kvantity, každá doba mu vtiskla svou neopakovatelnou specifiku. Od r. 1951 se jeho divadelní činnost ještě rozšířila o loutkařinu

a umělecký přednes. Kromě uznání v různých oborech své činnosti byl soubor za svou práci dvakrát odměněn Čestným uznáním ministra kultury.

K úspěšným hrám posledních let patří Šrámkův Měsíc nad řekou, Rannetovo Kriminální tango, Figueiredova Liška a hrozny, Rodovského Hadí ostrov, Čechovův Strýček Váňa, Shawův Čokoládový hrdina, Jílkův Můj Hrad,

Zeyerův Radúz a Mahulena, Tomaso Slovánské nebe, Daňkova Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo, Tánské Duel, Abdullinův Třináctý předseda, Patrickova hra Rajčatům se letos nedaří, Koenigsmarkovy Ostrovy zdánlivé, Brabencova Causa Rudolf, Míková Věčně tvá nevěrná, Wildova hra Jak je důležité mít Filipa, Jiráskova Lucerna, Camolettiho hra Když ty, tak já taky ...

Slovo o hře

Nestřílejte Pánu Bohu do oken nebo dopadnete jako Ludvík Mysliveček. Ten se v pozdních hodinách vrací v bujaré náladě domů a najde za ku-

chyňským stolem podivného návštěvníka. Je to jeho anděl strážný, který byl svým svěřencem postřelen do křídla a odmítá odejít, dokud nebude vylé-

čen. Život v rodině je postaven vzhůru nohama. Chcete-li vědět jak vše dopadne, přijďte se podívat. Jste srdečně zváni – těšíme se na Vás.

Slovo o autorovi

Jaroslav Koloděj – český řezbář loutek a amatérský dramatik, žil v roce 1939 – 2008. Celý život zasvětil řezbě loutek. Jeho loutky byly vystavovány na významných světových výstavách –

v Severní Karolíně, Hannoveru, Bruselu, Varšavě – doma pak v Praze, Chrudimi, Poděbradech, Mariánských Lázních, Liberci a v dalších 11 městech. Zájem o ochotnické divadlo

potvrdil autorstvím několika divadelních her. Nejznámější jsou komedie „Dědeček, aneb musíme tam všichni“, pohádka „Jak čert vyletěl z kůže“ a poslední hra „Postel pro anděla“.

Máme nové sprchy!

Zatímco většina lidí považuje prázdniny za čas zaslouženého odpočinku, v pyšelské sokolovně se letos v červenci a v srpnu pilně pracovalo. Již v září minulého roku jsme sehnali firmu, která nám přislíbila přestavbu starých sprch na dvě nové a zároveň výstavbu nového wc s bezbariérovým přístupem. Vše nasvědčovalo tomu, že přestavět staré na nové nebude problém, firma předběžně souhlasila s reálným rozpočtem zastropaným částkou 500 tis.Kč.

Na začátku ledna jsme požádali o dotaci z fondu sportu Středočeský kraj a k vyřízení žádosti byl nutný položkový rozpočet. Tehdy nastaly první problémy. Firma, která do té doby působila spolehlivě, nebyla s to nám rozpočet dodat, a tak jsme se obrátili na firmu Sládek group a.s., která nám dodala potřebnou dokumentaci. Po mnoha urgencích se původní firma konečně ozvala s tím, že rozpočet dodá a práce na začátku července opravdu začne, ale

vymínila si, že elektroinstalaci a instalatérské a topenářské práce si zajistíme sami. Mezitím jsme dostali vyrozumění, že dotaci nedostaneme sice celou, ale zkrácenou o zhruba jednu čtvrtinu. I přesto jsme byli schopni celou akci finančně zabezpečit, takže bylo nutno sehnat firmy na elektroinstalaci a topení a vodu. Kdo ví, jaká je v současnosti situace na trhu práce, chápe, o čem zde mluvíme. Sehnat spolehlivou a nepředraženou firmu je zkrátka problém a my jsme to potřebovali vyřešit do tří měsíců. Navíc si stavební firma diktovala

podmínky, kdy a za jakou dobu chce instalace provést.

Obrátili jsme se proto na místní řemeslníky a pomoc přislíbili Ríša Křížala (elektroinstalace) a Pavel Svoboda (voda a topení). S oběma řemeslníky máme ty nejlepší zkušenosti již z rekonstrukce sklepů a tak jsme s důvěrou očekávali nástup stavební firmy z Čerčan. Pak ale následovala studená sprcha v podobě rozpočtu, který jsme konečně od firmy obdrželi. Zněl na 750 tis. bez DPH a bez elektroinstalace a vody a topení. Vzhledem k tomu, že se jednalo o naprosto nesmyslnou částku, pochopili jsme, že firma chce buď lehce vydělat velký obnos, nebo se chce zakázky zbavit. Zvolili jsme pochopitelně to druhé, ale vyvstal nám tím obrovský problém. Kde sehnat řemeslníky na zednické práce? V létě, když jsou stavby rozjeté a byl květen. Navíc, byla by velká škoda ochudit se o státní dotaci ve výši 223 tis. Kč.

Nastalo pátrání po zednické partě, které nakonec zdárně vyřešil jeden náš známý obkladač, který nám doporučil partu ukrajinských zedníků. Pak to šlo ráz na ráz. Jejich předák přijel, bez dlouhých diskuzí si prohlédl plány a prvního července nastoupili. Během tří dnů byl celý prostor vybouraný a založeny základy pro nové příčky.

Nebudu zde popisovat celý průběh stavby, ale je nutné tímto poděkovat všem, kteří pomohli, nebo se třeba jen malým dílem podíleli na vzniku prostoru, které budou sloužit všem návštěvníkům našeho zařízení. V první řadě je to parta ukrajinských dělníků, která pracovala skvělým způsobem, dále moc velké díky Ríšovi Křížalovi a Pavlovi Svobodovi, kteří nejen že odvedli dobrou práci, ale i pomohli vymýšlet detaily a zlepšení, které jsou praktické a přispějí k úsporám v oblasti energií. Výrazným způsobem také pomohl Mi-

rek Purma, protože likvidace stavební suti je dnes velký problém, totéž platí o paní Boženě Šiňorové, která nám ušetřila mnoho práce a času s likvidací starých instalací a v neposlední řadě moc děkuji členkám Sokola za závěrečný úklid.

V současné době probíhá vybavení prostoru nově vzniklé šatny a sprch a souběžně s tím vybavení malého fitcentra (opravdu malého), které nám vzniklo při rekonstrukci sklepů. Zároveň je třeba dovybavit nově vzniklou aktivitu, kterou v našem zařízení provozuje Gympyš z.s. (Gymnastika Pyšely), na kterou dochází téměř 90 dětí. Doufejme, že se nám podaří zvládnout vše organizačně i finančně ke všeobecné spokojenosti a do nového školního roku vstoupíme s dostatečným elánem. Těšíme se na všechny návštěvníky našeho zařízení.

Se sokolským nazdar!

J. Chalupa

KLUB SENIORŮ

Klub seniorů na výletě

Díky MěÚ jelo 50 seniorů 18. září na velký výlet, na který jsme se celý rok těšili. První zastávka byla v Albrechticích nad Vltavou asi 15 km od města Písku, kde chloubou celé obce je kapličkový vesnický hřbitov s figurálními malbami a veršovanými náhrobky. Je to zcela unikátní kulturní památka nevídaná na světě. Pak jsme pokračovali do Temelína do renesančního zámku Vysoký Hrádek, který je v bezprostřední blízkosti jaderné elektrárny Temelín. Zde se nás příjemně ujali velcí odborníci, provedli všemi sály s maketami a vysvětlili putování za elektrinou z jádra. Třetí zastávkou byl Týn nad Vltavou, kde jsme se občerstvili a odjeli do blízkých Koloděj nad Lužnicí a prohlédli si zámek Mitrowicz s nádhernými malbami z roku 1565. Po povodních

v roce 2002, kdy stála voda až 3 m vysoko, je citlivě zrekonstruovaný. Poslední zastávkou byla Bechyně, kde jsme si dali skvělou zmrzlinu a udělali malou vycházku. Počasí nám

přálo, nálada byla skvělá, všichni byli spokojeni. Velké díky za tento krásný výlet.

Za Klub seniorů

Lenka Horká a Jana Soprová

Českému venkovu postupně dodáváme rychlý a stabilní internet

Bez internetu si v současnosti už málokdo dokáže život představit. Na venkově a v malých obcích se však často obyvatelé musí smířit s pomalým připojením, nebo dokonce s žádným. Nemožnost pracovat z domu, sledovat on-line videa ve vysokém rozlišení nebo rychle stahovat soubory z internetových úložišť nutí zejména mladé venkov opouštět. Zabránit vylidňování venkova, ale třeba i pomoci dopravě by mohlo kvalitní internetové připojení. Lidé z odlehklých míst nebudou muset za vyřizováním některých povinností dojíždět a vše si zařídí z pohodlí domova.

Rozvoj venkova je bez rychlého a stabilního připojení takřka nemožný, což potvrzuje i Jakub Jánský z internetové společnosti AIM: „Internet potřebujeme k běžným činnostem. Dochází také k rozvoji tzv. internetu věcí, který je v menších městech a obcích nemyšlitelný, protože připojení nedosahuje požadované rychlosti. Za poslední dva roky se ale situace na venkově mírně zlepšila. Významné zrychlení internetu pocítilo, díky projektu Zrychlujeme Česko společnosti CETIN, téměř 1400 menších obcí. Snaha ale musí vzejít i od starostů a zastupitelů obcí.“ Podle Jánského je to právě vedení obcí, kde dosud internet nefungoval nebo fungoval nekvalitně, které má zásluhu na rozvoji a posílení stávající infrastruktury. Díky tomu už došlo ve stovkách obcí k významnému rozšíření telekomunikačních služeb.

Práce doma nebo odlehčení dopravě

Český venkov má celou řadu problémů, které může alespoň částečně řešit zavedení vysokorychlostního internetu. „V dnešní době lze pracovat z domova, ale bez kvalitního připoje-

**Rychlý
a stabilní
internet
v Pyšelích!**

**Volejte zdarma
800 880 920**

www.aimzrychluje.cz/pysely

ní to na venkově není možné. Pokud neusnadníme podmínky pro práci, ale i podnikání na venkově, bude stále docházet k odlivu nejen mladých lidí do města. Přitom tzv. home-office přispěje i k odlehčení dopravy, kdy nebudou lidé nuceni místo práce z domova dojíždět za prací. Právě dojíždění způsobuje v mnoha krajích vážné dopravní problémy. Zhoršuje se také celková obslužnost obcí, zavírají se malé obchody a hospody,

které jsou důležitou součástí venkova. Nejenom proto, že vytvářejí pracovní místa, ale jsou také centrem setkávání obyvatel,“ říká Jakub Jánský.

Internet je důležitý tedy nejen pro lidi z města, ale jeho dostupnost by měla být samozřejmostí také pro lidi z menších obcí a vesniček. Ve vaší obci se to ale povedlo. Pyšely už jsme zrychlili, chcete-li vědět více, jděte na aimzrychluje.cz/pysely.

HASIČI

Poděkování

V polovině srpna byla na hasičské zbrojnici provedena členy SDH výměna vchodových dveří. Jednalo se o celodenní akci, při které bylo nutné zbourat částečně prosklenou dřevěnou příčku, postavit novou zeď, namontovat dveře, okno, zateplit venkovní část zdi a natáhnout lepidlem. Dále bylo nutné provést montáž elektroinstalace k novým vypínačům vnitřního a vnějšího osvětlení. To vše bylo provedeno za jeden den od osmé hodiny ranní do půl dvanácté večerní. Vchodové dveře si dodalo SDH a ostatní materiál financovalo město. Při minimálních nákladech přinese v zimních měsících tato oprava úsporu v energiích na vytápění. Veliké díky patří členům SDH Pyšely za obětavou práci a městu za financování potřebného materiálu.

Jan Smutný

INZERCE

*český
kominík*

ČESKÝ - KOMINÍK

NABÍZÍME VEŠKERÉ KOMINICKÉ PRÁCE

www.cesky-kominik.cz
Tel.: +420 602-866-623
Email: info@cesky-kominik.cz

PROČ SI VYBRAT ZROVNA NÁS?

NIC NERISKUJETE,
Pozvěte si Našeho kominíka, dohodu o provedené práci uzavřeme ústně přímo u vás. Pokud nebudete s naší nabídkou spokojeni,
NIC NEPLATÍTE.

Pyšelský pohodový 3-Áthlon™ potřetí (a počtvrté)

Je sobota třináctého. Rok se s rokem sešel a pyšelští pohodoví 3-Áthlonisté se zase scházejí na pláži rybníka Prádllo. Jedenáct kusů plus nějaký ten doprovod a semotamo i nějaký ten okolojdoucí čumil. Příchozí borci nejsou ani

rují s neskrývaným opovržením. Cílem je uplavat 200 až 600 metrů. Trať si jako vždy určuje každý sám. A tak na půdorysu Prádllo můžeme pozorovat plavecké vzorce lichoběžníkové, čtvercové, oválné, ba i trojúhelník tu vidí-

kdo se směje, někdo kleje, někdo fíká vodu a vodní řasu. Všichni jsou ale spokojení, zatím jsme totiž, navzdory předpovědi počasí, nezmokli!

To už ale za chvíli ani trochu neplatí. Z nebe padají trakaře. Někde nahoře prasklo vodovodní vedení šestistovka či větší. Převlékání do cyklistického a nechtěná exhibice drobných údů tak probíhá přímo na prahu školky. Ještě, že jsou prázdniny a děti i učitelky tu nejsou. Ještě by z nás měli srandu!

V nebi mají rychloopraváře, takže za 30 minut je po všem. Zaklesáváme cykloboty do SPDček (pozor neplést si s onou historicky bezvýznamnou partají, s tou fakt nic nemáme). Start! Cesta vede do kopce směrem na Lojovice, kde se ukazuje, že část peletonu přijela rovnou z Tour a je pořádně nabušená. No co, dobře jim tak. My ostatní jedeme pěkně v klídesu, dyť je to pohodový 3-Áthlon, no ne? Přes Brtnici a navazující lesy směřuje peleton neomylně k místu cyklistům zaslíbenému, k Štířinskému pivovaru. Krátká pauza se nám krapítek natahuje, ale to neva. Jedeme dál podél Mlýnského rybníka směr Valnovka až na Rozhlednu Ládví. Na tu i vylezeme. Jo panečku, u nás je ale krásně! Ten rozhled fakt stojí za to. No nic, na velké rozjímání už není čas, jsme teprve v půli trati. Přes Ládeves a Babice šlapeme do kopce nad Gabrhelemi. Brutální kopec je následován brutálním sjezdem. Brzdy kvílí, ozývají se peprná slova a je tu i první pád a defekt. Doteď jsem netušil, jak rychle se dá vyměnit duše (tedy cykloduše, aby bylo jasno). Mně to vždycky trvá..., no prostě dlouho. Klukům z *Piva a Myslivce* ne. Závěrečný kopec na Loretu je jako vždy na morál. Dají to všichni (*of course*).

V depu u Gbelců rychlé občerstvení a šup do trailových bot. Pár „kolenářů – lazarů“ to už vypouští nebo jedou na kolech. Pět, resp. 10 běžeckých km

mladí, ani staří, ani tlustí, ani hubení, ani krásní, natožpak oškliví. Prostě chlápci s věkem, figurou i kondičkou tak akorát.

Úvodní pohárek zbystří smysly a rozjasní tváře. Ne snad, že by byl někdo zachmuřen či smuten, to jen ve tvářích je patrné předstartovní soustředění. Následuje klasická úvodní fotka s vyprsením se a zatažením břicha. Až to na zádech dělá boule. (Ale ty naštěstí na fotce nejsou vidět, takže to nevadí.)

A hurá na první disciplínu – plavání v pyšelském Balatonu. Po imaginárním výstřelu se část borců vrhá do vody po hlavě. Au, to by neměli dělat. Do 40cm hloubky se prostě neskáče! Zkušení matadoři se v klidu brodí a teprve dále od břehu svěrují svá vysportovaná těla vodě. Voda kalná, nicméně teplá a na ní se pohupují kachny, které nás pozo-

me. Naštěstí nikdo nedává přímku (do hráze). Asi by to dost bolelo...

Postupně lezeme, vlastně klidně můžeme říct, že se klubeme z vody. Ně-

po trati Kopečku a třetí Pyšelský Pohodový 3-Áthlon™ je za námi.

Večer následuje standardní after-party v Sokolovně a předání diplomů. Odměněna je každá kategorie plus Mr.

3-Áthlon. Protože nejen sportem živ je člověk, obdrží také každý z účastníků i (hodnotnou) záložku do knihy s nápisem „Přežil jsem – su Borec.“ Třeba díky tomu začneme víc číst, kdo

ví. Na programu je krom volné zábavy pochopitelně i výměna fotek (Bože! My už jsme jako ti puboši, taky furt svíráme v ruce malou hranatou věc). V průběhu bohaté a intelektuálně vytríbené debaty taky padne rozhodnutí, že to byla dobrá p...l a že to musíme zopakovat dřív než za rok.

A taky, že jo. Na konci srpna proběhne Druhá výzva Pyšelského Pohodového 3-Áthlonu™. Složení peletonu se mírně promění, ale sranda je to stejná. Jen místo deště tam nahoře zapnuli infrazářič na plno a tak teplota atakuje 30 °C. Ale nebojte, pitný režim byl opět dodržen, ba i překročen. Tak za rok na startu PP3Á ahoj

*Za pořádající 3P, z.s.
Petr Gbelec*

První závod dalšího ročníku Poháru Ladova kraje se běží už 21. září v Hrusicích!

Co je to Pohár Ladova kraje?

Jedná se o seriál 8. běžeckých závodů, které se konají vždy od září do června. Závodí se na trasách, vedoucích malebnou přírodou a každý závod je trochu jiný, různě obtížný s odlišným terénem i koncepcí. Každý si může vybrat, stačí se podívat na webové stránky, kde naleznete odkazy na všechny jednotlivé závody s informacemi a registračními pokyny.

Kdo se může přihlásit?

Závodů se mohou účastnit dospělí i děti, stačí si správně vybrat svou kategorii. Možná, že právě pestrost jednotlivých závodů dokáže některé milovníky běhu zaujmout a bude pro ně výzvou. Je dobré, občas vyzkoušet něco nového.

Kde se běží?

Pohárové závody se běží v Říčanech, Struhařově, Štítně, Senohrabech, Pyšelicích, Mnichovicích a od 4. ročníku také v Hrusicích. Držíme palce všem organizátorům, ať se jim závody vydaří.

Sledujte Pohár Ladova kraje na <http://www.laduv-kraj.cz/pohar-ladova-kraje/>, <http://www.facebook.com/poharLadovakraje/>.

*Hana Bolcková,
Dobrovolný svazek obcí Ladův kraj*

Startuje 4. ročník!

Běhají dospělí i děti.
Vezměte celou rodinu!

Přihlaste svůj
sportovní oddíl!

Seznam běhů - 2019/2020

—	Hrusický dobroběh	21. 9. 2019
—	Lesní běh Říčany	19.10. 2019
—	Mikulášský lesní běh	7.12. 2019
—	Jarní běh U kanálu	16. 4. 2020
—	Pyšelský kopeček	25. 4. 2020
—	Běh Krásné vyhlídky	1. 5. 2020
—	Štířínský kros	16. 5. 2020
—	Mnichovická běhna	7. 6. 2020

www.laduv-kraj.cz/pohar-ladova-kraje/
[facebook.com/poharLadovakraje/](https://www.facebook.com/poharLadovakraje/)

Nehledáme šampiona, ale mistrovství světa pořádáme 5x ročně

SERIÁL 5 CYKLISTICKÝCH ZÁVODŮ

pro děti do 15 let
v roce 2019

Duben 2019

22
23
24
25
26
27

O pohár
Hrdlická spol. s r.o.

28

Květen 2019

20
21
22
23
24
25

O pohár
RoRace Teamu

26

Červen 2019

17
18
19
20
21
22

O pohár
obce Čerčany

23

Září 2019

23
24
25
26
27
28

O pohár
MiniMahacupu

29

Září 2019

2
3
4
5
6
7

O pohár
PolemnÉpolem

8

Závody rodinných týmů

Vložené závody rodičů - seriál Čerčany MentorBikers
Stanley Cup - speciální soutěž pouze pro závodníky
z Čerčan a blízkého okolí

PHOTOGRAPHY © KEVIN STANLEY
GRAPHIC DESIGN © MOJMÍR BLÁŽEK

<http://www.bb.cesyk.cz>

Psí návštěva v našem Domově

Jednoho srpnového odpoledne nám naše canisterapeutka Zuzka domluvila výjimečnou návštěvu. Na tuto návštěvu jsme se opravdu moc těšili, a když konečně dorazila, byli jsme přímo nadšení. Navštívilo nás totiž hned několik pejsků se svými páníčky, kteří chodí pravidelně trénovat obrany na výcvikové hřiště v Pyšelicích. Předvedlo se nám několik psích ras různých věkových skupin a ukázaly nám, že cvičení jim opravdu jde a dělají ho rádi. Pan figurant neměl lehký úkol, kdy se na něho několikrát pověsil ne jeden pejsek o váze několika desítek kilogramů. Každý psí výkon byl odměněn hlasitým potleskem. Nakonec jsme se s pejsky mohli i pomazlit a přesvědčili jsme se o tom, že i pejsek, který nevypadá zle, umí svého pána ochránit. Zuzce za zprostředkování této návštěvy moc děkujeme a velký dík také patří všem zúčastněným a jejich čtyřnohým miláčkům.

Domov pro seniory

Ohlas na článek

V minulém čísle Pyšelských listů vyšel zajímavý článek pana Kostrhouna nazvaný „Byl v Pyšelicích mydlář?“. Na tuto otázku našel autor článku správnou odpověď – ano, v Pyšelicích působil mistr mydlářský jménem Emanuel Zelenka. Je tu doložen až do roku 1868. Ukazuje se však, že toto řemeslo bylo u nás zastoupeno už mnohem dříve. V inventáři pyšelského panství z roku 1717 je totiž jmenovitě uváděn Dominik Plaček, mydlář. Nic víc se mi nepodařilo zjistit. Pokud se týká shora jmenovaného Emanuela Zelenky, mohl být

potomkem jednoho z nejstarších pyšelských rodů. V 18. a 19. století zde totiž žilo několik větví tohoto rodu. Většina z nich se věnovala práci se dřevem.

- roku 1709 zemřel Jan Zelenka, truhlář
- roku 1729 zemřel Antonín Zelenka, truhlář
- roku 1751 dal křtít novorozené dítě Antonín Zelenka, bečvář
- roku 1808 zemřel Martin Zelenka, truhlář
- roku 1811 zemřel Josef Zelenka, truhlář

- roku 1819, zemřel Martin Zelenka, truhlář

V pyšelských matrikách jsem narazil pouze na dva příslušníky tohoto rodu, kteří se věnovali něčemu jinému: v roce 1706 dal křtít dítě Jan Zelenka, malíř, a v r. 1804 zemřel Karel Zelenka, „contolor“. Někdo z nich mohl být předkem Emanuela Zelenky, mydláře. Tolik jen na okraj k cennému příspěvku z pera pana Kostrhouna.

PhDr. Jiří Chvojka

Úsměvná historka pravděpodobně z Pyšel

Všichni moji známí vědí, že jsem rodák z Pyšel a upozorňuji mě na každou zmínku o nich. Nedávno mi jeden z nich přinesl výstřížek z nějakého časopisu (bohužel si nepamatoval ze kterého), který se týkal četnických psů a jejich výcviku. Ocituje se z něho: „Cvičný pes měl za úkol najít schovanou čepici, ke které si přičichl. Četníci požádali malého chlapce, který výcvik sledoval, aby ušel asi 200 kroků a čapku někam ukryl. Kluk odběhl a cestou plácl pokrývkou hlavy přes hřbet neda-leko se pasoucí kozu. Následovala rych-

lá reakce – pes vyčenichal kozu, a tak ji hnál, až ji uštvál. Škodu museli zaplatit četníci.“ V článku není jasně řečeno, že se tato lapálie odehrála v Pyšelicích, je to však pravděpodobné. Psi byli velmi cennými pomocníky četníků při pátrání po pachatelích trestních činů a při jejich zajišťování. Hodili se k tomu nejlépe čistokrevní němečtí ovčáci, doberman a airedale teriéři. Vše začalo v roce 1923 zřízením pracoviště „pro psí kurzy“ v Nových Hradech, o dva roky později byl otevřen Ústav pro chov a výcvik služebních psů četnictva

v našem městě. Střechu nad hlavou mu poskytla bývalá synagoga na Košíku. Pamětníci si vzpomenu, že psi štěkot tvořil zdejší zvukovou kulisu. Jednoho ze psů, zde vycvičených, jménem Arco pak řadu let připomínal pomníček u bývalé synagogy. Arco totiž zahynul při obraně svého pána. Ústav zde fungoval déle než 25 let. Až v roce 1952 byl přemístěn do Býchor u Kolína. Nahoře popsaná lapálie s kozou se však odehrála s největší pravděpodobností zde.

PhDr. Jiří Chvojka

PYKULKA – Pyšelský kulturní kalendář

28.9. 2019	13.00 – Svatováclavské posvícení v Kovářovicích (svěcení kapličky, občerstvení, hudba)
28.9. 2019	16.00 – Fotbalové utkání v Pyšelích
2.10. 2019	13.00 – Klub seniorů v přízemí MěÚ v Pyšelích
5.10. 2019	Den Sokolstva v Pyšelích – pietní akt
13.10. 2019	14.00 – Tradiční pouštění draků na Loretě
19.10. 2019	15.30 – Fotbalové utkání v Pyšelích
23.10. 2019	Dýňodlabání v Pyšelích
26.10. 2019	14.00 – Posvícení na Borové Lhotě – Palačinkobraní soutěž o nejlepší palačinku (slanou, sladkou, plněnou, pečenou apod.)
28.10. 2019	Lampionový průvod a tradiční zvonění zvonů míru v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích
31.10 – 2.11. 2019	Pyšelský podzimní bazárek v přízemí MěÚ Pyšely
2.11. 2019	14.00 – Fotbalové utkání v Pyšelích
6.11. 2019	13.00 – Klub seniorů v přízemí MěÚ v Pyšelích
8.11. 2019	18.00 – Svatohubertská mše v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích
16.11. 2019	13.30 – Fotbalové utkání v Pyšelích
16.11. 2019	19.00 – Divadelní představení „Postel pro anděla“ u sokolů v Pyšelích
30. 11. 2019	Rozsvícení vánočního stromu v Kovářovicích na návsi
1.12. 2019	16.00 – První adventní neděle na náměstí v Pyšelích T.J. Sokol Pyšely, KRPŠ, ZŠ Pyšely
4.12. 2019	13.00 – Klub seniorů v přízemí MěÚ v Pyšelích
8.12. 2019	16.00 – Druhá adventní neděle na náměstí v Pyšelích Rodinné centrum Zajíček
14.12. 2019	17.00 – koncert Mammas&Mammas v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích
15.12. 2019	16.00 – Třetí adventní neděle na náměstí v Pyšelích Křesťanský sbor Pyšely
22.12. 2019	16.00 – Čtvrtá adventní neděle na náměstí v Pyšelích město Pyšely, SDH Pyšely
31.12. 2019	Silvestrovský procházko-běh v Pyšelích

Termíny a časy akcí budou včas upřesněny a akce budou plakátovány!

Za důstojné odcházení

Hospic Dobrého Pastýře odstartoval první ročník kampaně „Za důstojné odcházení“, jejímž cílem je destigmatizovat nevyléčitelné onemocnění, v důsledku kterého nastává dřív nebo později neodvratné odcházení, tedy smrt.

Symbolem kampaně je květinová brož Černooká Zuzana, výrobek zaměstnanců a dobrovolníků čerčanského hospice. „Ten, kdo nosí tuto brož, se hlásí k respektu lidské důstojnosti a vyjadřuje pocit sounáležitosti s těmi, kteří nás v tuto chvíli opouští,“ vysvětluje Monika Horníková, ředitelka TŘI, o.p.s., „její černý střed je tichem provázející zármutek, nabádá zamyslet se nad vším starým a přijímat nové, je přece zřejmé, že z temnoty a tmy vzniká světlo. Barva okvětních lístků představuje nový život, znovuzrození,

dává naději a pomáhá najít lidem smysl života,“ dodává.

Do kampaně se aktivně zapojili i základní školy v Čerčanech a Strančicích, Rodinné centrum Zajíček v Zaječicích a pražská FZŠ Barrandov. Dobrovolníci z řad dětí a pedagogů budou v příštích dnech benefiční brože prodávat kolemjdoucím a návštěvníkům školy.

Nákupem květinové brože Černooká Zuzana v hodnotě 100 Kč podpoříte provoz Hospice Dobrého Pastýře, můžete ji zakoupit přímo na recepci hospice (Sokolská 584, Čerčany) v Informačním centru na Masarykově nám. v Benešově a na dalších prodejních místech. Více informací se dočtete na webových stránkách www.hospic-cercany.cz.

Den otevřených dveří v Hospici dobrého pastýře

Tři, o.p.s. připravila na Světový den hospicové a paliativní péče Den otevřených dveří v Hospici Dobrého Pastýře, který se uskuteční 12. října 2019 od 14:00 hodin.

Organizace připravila workshop na téma „Jak zvládnout náročnou péči

o těžce nebo nevyléčitelně nemocného blízkého v domácím prostředí“ s lektorkou Mgr. Adrianou Šandrejovou, staniční sestrou Domáčího Hospice Dobrého Pastýře. Přednáška je určená jednak pro stávající pečující, ale také pro ty, kteří nemají s takovou péčí zkušenosti, ale

zvažují ji, nebo ji výhledově plánují poskytovat. Bude se povídat o tom, jak se dá doma zvládnout péče o preterminálního a terminálního pacienta, jak ležícího pacienta správně polohovat, ošetřovat mu kůži, zajistit příjem stravy a tekutin a jak nejlépe u něj zvládnout příznaky těžkého onemocnění (dušnost, bolest, zvracení). Dozvíte se také, kdy je vhodná doba obrátit se na tým domácího hospice a jakým způsobem Vám může být nápomocen ještě během probíhající léčby pacienta a také po jejím ukončení.

Pokud Vás zajímá, jak to v hospici v Čerčanech vypadá, jaké služby TŘI, o.p.s. poskytuje, jak o ně lze požádat a kolik to stojí, přijďte na komentovanou prohlídku hospice v 15:00 hodin.

Program končí v 16:00 hodin promítáním dokumentárního filmu režiséra Tomáše Škrdlanta „I am like a tiger“, který popisuje posledních sto metrů životního maratónu slovenského architekta a portrétisty Josky Vensona, jeho setkání s nemocí i se smrtí. Film se odehrává v Hospici Dobrého Pastýře, kde Joska Venson v roce 2011 pobýval a zemřel.

The advertisement features a close-up, soft-focus image of a person's face, likely a child, with a gentle expression. The background is a warm, orange-pink gradient. Text is overlaid on the image in a clean, sans-serif font. At the top left, it says "Křesťanský sbor v Pyšelicích". In the center, a large headline reads "Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby". Below this, it specifies "Vždy v neděli od 10 hodin v rodinném centru Zajíček" and "Pod hřištěm 92, Zaječice". A box contains the website "www.kspysely.cz" and a QR code. At the bottom left is the logo for "Křesťanský sbor Pyšely" and at the bottom right is the phrase "Pravda, láska, víra a naděje ...".

Křesťanský sbor v Pyšelicích

Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby

Vždy v neděli od 10 hodin
v rodinném centru Zajíček
Pod hřištěm 92, Zaječice

Více informací na:
www.kspysely.cz

Křesťanský sbor Pyšely

Pravda, láska, víra a naděje ...

INZERCE

TANEČNÍ

PRO DOSPĚLÉ (16.SEZÓNA)

SOKOLOVNA STRANČICE

S1: Začátečníci	15:15 – 16:50	} kurzy začínají v neděli 6.10.2019
S2: Mírně pokročilí	17:00 – 18:35	
S3: Středně pokročilí	18:45 – 20:25	
S5: Speciál	20:35 – 22:15	

Info: tel: 603 238 090 e-mail: vasova@volny.cz

www.tanecni.net

Pyšelské listy. Vydává Městský úřad v Pyšelicích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996. tel. 323 647 218, 725 851 866; E-mail: infocentrum@pysely.cz; urad@pysely.cz; <http://www.pysely.cz>. Redakční rada: Š. Bednářová, D. Kasl, M. Kocourková, J. Kostrhoun, P. Lazáková, B. Nádvorníková, V. Pařízek, Z. Srnská, I. Vaculíková; odpovědný redaktor: Jiří Blažek. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost ručí autor. Tisk městský úřad Pyšely.

CYKLOCENTRUM

depo**33** prodejna • servis • půjčovna
elektrokola • jízdní kola • koloběžky

**Od 1. 10. 2019 bude zahájen výprodej
testovacích elektrokol značek
Apache a Gepida.**

**Od 1. 10. 2019 změna otevírací doby
naší provozovny:**

pondělí 9-17 hod.

úterý 12-18 hod.

středa 9-17 hod.

čtvrtek 12-18 hod.

pátek 9-17 hod.

sobota 9-12 hod.

www.depo33.cz

telefon: 732 339 989

adresa: Hlavní 33, Senohraby (u nádraží)

